

**Proceedings of the Eighth Session of the Assam Legislative Assembly
assembled after the Second General Election under the
Sovereign Democratic Republican
Constitution of India**

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong at 10 A. M. on Monday, the 29th February, 1960.

PRESENT

Shri Mahendra Mohan Choudhury, B. L., Speaker, in the Chair seven Ministers, four Deputy Ministers and seventy Members.

QUESTION AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

Transfer of Sub-Deputy Collector, Lanka

Shri PHANI BORA (Nowgong) asked :

*2. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state how many times the Sub-Deputy Collector, Lanka of Nowgong District was served with transfer orders and the said orders were again stayed during the course of the last four months ?

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue) replied :

2.—The order of his transfer was stayed only once during the period in question, on the ground of private difficulties.

†**Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA (Gauhati)**: Is it a fact that this transfer was stayed after the reliever of the said Sub-Deputy Collector, had already arrived from Tezpur with his family and bag and baggage and he had to go back as a consequence of the stay order and much to his inconvenience as also much to the lose of public money ?

†**Shri HARESWAR DAS**: Sir, I shall require notice of it.

†**Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA**: Whether it is a fact that the stay order was procured by the good offices of Shri Mohendra Hazarika, Minister-Incharge of Cottage Industries ?

†**Shri HARESWAR DAS**: As far as I am aware, the Officer himself made a representation that his wife was in advance stage of pregnancy and so the transfer order was stayed.

†**Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA (Gauhati)**: Was the order stayed with a view to leave the jeep of the Officer at the disposal of the Congress candidate during the Nowgong Bye-election?

†**Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue)**: It is not a fact.

†**Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister)**: I was only asking if the hon. Member has any fact in his possession to support what he has just said?

†**Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA**: So far as the facts are concerned, I only know that his jeep was placed at the disposal of the Congress candidate. I do not know whether it has any relationship with his stay order. That is a point which the Government only can say. Therefore, I sought for the opinion of the Government. That point is not known to me and cannot be known to me.

†**Shri HARESWAR DAS**: Now the transfer is done by the Commissioner of Division.

Mr. SPEAKER: But the responsibilities with the Government.

†**Shri HARESWAR DAS**: Mr. Bhattacharyya said that for the benefit of election the Officer was asked to do this or that. That is not correct. The transfer is done by the Commissioner of Division.

†**Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA**: I am not saying that it is for the benefit or reward because the said order was issued after the election.

†**Shri BIMALA PRASAD CHALIHA**: I do not know how far this wild charge can go having no basis at all.

†**Shri MOHI KANTA DAS (Barchalla)**: Whether there is any fact in possession of the questioner that our Cottage Industries Minister used his good offices to obtain the stay order of the Sub-Deputy Collector concerned?

Mr. SPEAKER: Even then it is not a crime because the Ministers have joint responsibility in the cabinet and therefore, he has the right to suggest anything in the Administration. What is the harm even if he has done so?

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were laid on the table)

**Development of the Assam Tanneries Ltd. of
Gauhati**

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur)
asked:

1. (a) Will the Minister-in-charge of Industries be pleased to state what steps have been taken by Government to develop the Assam Tanneries Ltd. of Gauhati?

(b) Whether the Government are aware that this Industry has very good prospect in the State because of availability of abundant raw materials?

(c) What decision has been made by Government in the matter of advancing financial assistance to the industry as prayed for?

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister of Industries) replied:

1. (a)—A loan of Rs.50,000 was given to this Company as early as 19th March, 1955 and recovery of this loan with interest has been stayed.

(b)—Yes.

(c)—The Company has prayed for further assistance from the Government. The matter is under consideration.

***Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI:** How long the Government will take to finalise the matter?

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI:** The original request was for assistance. Now, after certain enquiries it was found that mere assistance will be of no avail. So the present position which is being considered is participation by the Government in the share capital of the Company.

***Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA (Gauhati):** With regard to question 1(a) when was the company incorporated? I mean the Assam Tanneries Ltd., of Gauhati.

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI (Minister, Industries) :** I cannot say that. The Government came into contact with the company in the year 1955 when the loan was given.

***Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA (Gauhati) :** As the Government has been in touch with the Company since 1955 and as it has been said in answer to question No. 1(b) that there are very good prospect, will the Government be pleased to state what is the reason for its failure to flourish in this long period in spite of very good prospect ?

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI :** The reasons are obvious. It was under-capitalised and mismanaged. They had no working capital.

The Company got a loan of Rs.50,000 from the Government but actually at that time it should have asked for Rs.1,00,000. The result was that even when they got the loan they were running short of capital.

***Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA :** Will the Government now consider not only in the capitalisation but also in the matter of management.

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI :** As I have already said, the Government is considering participation in the share capital of the Company.

***Shri MOHI KANTA DAS (Barchalla) :** May I know how much has been recovered out of the loan so far ?

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI :** Nothing has been recovered. As a matter of fact the Company has a liability of Rs.26,000 against its assets of Rs.1,26,000.

***Shri MOHI KANTA DAS :** What is the reason for staying recovery of the loan ?

***Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHI :** I have already said, the loan has to be repaid and it has not been repaid.

***Shri DANDESWAR HAZARIKA (Morongi) :** May I know from the Government whether the Company is Private limited or Public limited ?

***Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) :** It is a Public limited Company.

Debate on the Governor's Address

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri):

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আঞ্চলিক পঞ্চায়ত অঞ্চল নিৰ্দ্ধাৰণ কৰাত জনসাধাৰণৰ মতামত লোৱা হোৱা নাই। জনমত নোলোৱাকৈ দোগদৰ মৌজা আৰু মোকতানি মৌজা আতৰাই নাজিৰা আঞ্চলিক পঞ্চায়তত আৰু খালতৰি আৰু মেটেকা বনগাওঁ আমগুৰি আঞ্চলিক পঞ্চায়তত সংযোগ কৰাৰ কোনো যুক্তি নাই। আনকি সেই অঞ্চলৰ প্ৰাথমিক পঞ্চায়ত আৰু M.L.A.ৰো মতামত লোৱা হোৱা নাই। জনসংখ্যাৰ হিচাবৰ ফালৰ পৰা বিচাৰ কৰিলেও মেটেকা বনগাওঁ মৌজা আমগুৰিত লগ লগাই দোগদৰ জোকতলি বাদ দিয়াৰ কোনো অৰ্থ নাই। বহুদিন ধৰি মহকুমা বা বিধান সভাৰ এটি ভৌগলিক ঐক্য গঢ়ি উঠে। ইয়াক হঠাৎ খণ্ডিত কৰা উচিত নহয়।

পঞ্চায়তৰ সভা মনোনয়নতো বৰ খাম-খেয়ালী। আমগুৰিৰ আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ ৫০ জন সভ্যৰ ভিতৰত ৩৭ জন অকৰ্মচাৰী। আমগুৰি আৰু নাজিৰা আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ সভ্যৰ সংখ্যা সমান। দুয়োখনতে চৰকাৰী বিষয়া বাদ দি মুঠ সভ্যৰ সংখ্যা ৩৬ জন। এই ৩৬ জনৰ সংখ্যা জোৰেৰেই বৰা হৈছে—একেজন মানুহকে দুবাৰ দি কমলাকান্ত বৰুৱাৰ নাম দুই ঠাইত আৰু ৰংগেন গগৈকো দুবাৰ দিছে কিন্তু সভা একেজনেই। সোমেশ্বৰ বৰা নামৰ দুজন মানুহ আছে আমগুৰি পৌৰাফিচ এলেকাত। এজন দোকানী আৰু ইজন ষ্টেচন মাষ্টাৰ। সেই দুজনৰ কোনজন প্ৰকৃত সভ্য আৰু কোনজনে শপথ গ্ৰহণ কৰিব। এজনৰ ঠাইত অইন এজনেহে বোলে শপথ গ্ৰহণ কৰিলে। শিৱসাগৰ আঞ্চলিক পঞ্চায়তত আঠ মাহৰ আগতে মৃত্যু হোৱা এজনৰ 'মেচ' নামে নামো লিষ্টত আছে। আমগুৰি আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ সভা তালিকাত শুনাত এজন গৰু চোৰো আছে আৰু তেওঁক দণ্ডনিধি আইন মতে শাস্তিও দিয়া হৈছিল। প্ৰথমতে লিষ্টত আছিল সভাপতি শ্ৰীঠানুৰাম গগৈ, কিন্তু চিয়াহীৰে কাটি শ্ৰীকমলা কান্ত বৰুৱা কৰিছে। কোনে এইটো কাটি সলনি কৰিলে তাত চহী এটাও কৰা নাই। আৰু এটা কথা যে আমগুৰি আৰু নাজিৰা আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ দয়ো কংগ্ৰেছী সভাপতিয়ে আলোচনা কৰি পঞ্চায়তৰ দুয়োখন সভা ২৭।২।৫৯ একে দিনাই পাতিছে যাতে আমগুৰি সমষ্টিৰ বিধান সভাৰ বিৰোধী পক্ষৰ সদস্য জনে সভাত উপস্থিত হব নোৱাৰে। সেই সভা দুখনৰ জাননী চিঠি দিছে ডাকযোগে ২৭ তাৰিখত মিটিং ২৮ তাৰিখত পোৱাকৈ। লেফাফাৰ ওপৰত ২৮ তাৰিখৰ পোষ্টেল টাম্পেই প্ৰমাণ কৰে। আমগুৰি আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ সভাপতিলৈ উত্তৰ দিবলৈকে ঠিকনা পোৱা টান। লেফাফাৰ ওপৰত ঠিকনা দিছে শিৱসাগৰ কেম্প। কিন্তু শিৱসাগৰত পঞ্চায়ত সভাপতিৰ কোনো কেম্প বিচাৰি নাপালো। প্ৰধান মন্ত্ৰী কিয়া অন্য কোনো ভাঙৰ লোকৰ কেম্প অফিচ থকাটো স্বাভাৱিক। স্কাউটৰ কেম্প, এন, চি, চিৰ কেম্প বুজি পাওঁ কিন্তু আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ সভাপতি বা চেফ্ৰেটৰীৰো কেম্প মানে কি বুজি নাপাওঁ। ইফালে আজি পৰ্য্যন্ত কাৰ্য্য বিৱৰণীও পঠোৱা নাই। সভা সকলৰ ভিতৰত এনে অপদাৰ্থ কংগ্ৰেছী সভাপতি। চেফ্ৰেটৰী বিষয়াক বাদ দিলে মাত্ৰ ৫ জনহে অকংগ্ৰেছী বাকী ৩৫ জনেই কংগ্ৰেছী অৰ্থাৎ শতকৰা ৮৬ জন কংগ্ৰেছ। কিন্তু গত ৫৫ চনৰ পালিয়ামেণ্টৰ উপনিবৰ্চাচনত আৰু গত সাধাৰণ নিবৰ্চাচনত বাগান আৰু নগৰ বাদ দিলে কংগ্ৰেছতকৈ বিৰোধী পক্ষৰ ফালে বাইজ বেচি থকাতো প্ৰমাণ হয়। কিন্তু পঞ্চায়তত বিৰোধী পক্ষক ১৪% আসন দিয়া হৈছে। ই কি গণতন্ত্ৰ? ইফালে কংগ্ৰেছে গণতন্ত্ৰৰ বৰ বৰ কথা কয়।

দ্বিতীয়তে হৈছে ৰেলৰ কথা। প্ৰথম পাচবছৰীয়া পৰিকল্পনাত ভাৰতে ৪০০ কোটি টকা ব্যয় কৰিছে। সেই কালছোৱাত নতনকৈ লাইন ১৫ টা নিৰ্মাণ কৰাত ব্যয় হল ৩৪.১৮ কোটি টকা, ৰেল ইঞ্জিন সাজিলে ১,৫৮৬ টা, মাল গাড়ীৰ ডবা ৬১,২৫৭ টা আৰু যাত্ৰীবাহী ডবা ৪,৭৫৮ টা সাজিলে। পৰিকল্পনা আয়োগে প্ৰথম পাচ বছৰীয়া পৰিকল্পনাৰ প্ৰতিবেদনৰ ২৩৩ পৃষ্ঠাত লিখিছে "During the period of the plan 380

miles of new lines were constructed, 430 miles of lines dismantled during the war, were restored, and 46 miles of lines were converted from narrow gauge to metre gauge". কিন্তু অসমত তেজপুৰ বন্ধাপাৰাৰ ১৬ মাইল মাত্ৰ বাস্তা নিটীৰ গজলৈ সলনি কৰাৰ বাহিৰে আৰু একো নহ'ল। অসমৰ ভিতৰত লক্ষীমপুৰ, মৰকংচেলেক, জীৰ', টেজু, গাক পাৰাৰ, মৰাণৰ পৰা ডিব্ৰুগড়লৈ জখলাবন্ধাৰ পৰা গোলাঘাট। যোৰহাট আদিলৈ বেল লাইন বঢ়াই নিয়াৰ কোনো ব্যৱস্থা নহ'ল—আজিও হোৱা নাই। উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ গ্ৰাৰ ৩১৪ হেজাৰ বৰ্গমাইল এলেকাত বেলৰ সংযোগ নাই। বন্ধাপাৰা, দুলুং, সোৱণশিৰি আদি ডিভিজন, আবৰ, মিচিনি পাৰাৰ, ছলুং, সলস আদি কাঠৰে ভৰা। উত্তৰৰ পাৰাবী অঞ্চলত কাঠ, কয়লা, চুণ, শিল প্ৰচুৰ। কয়লামাৰি আদি নদীয়ে আজিও কয়লা, চুণ-শিল বোৱাই নিছে। গত ৫৮ চনৰ ২৮ জানুৱাৰীত বেল বঢ়োৱা বিষয়ৰ প্ৰস্তাৱ এই সদনতে গৃহীত হয়। আগতেৰো দুই তিনি বাৰ এই সদনত প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰা হৈছে যদিও আজি পৰ্য্যন্ত বেলৰ লাইন বঢ়োৱা ব্যৱস্থা ক'ত? আমাৰ পৰিবহন মন্ত্ৰীয়েও এই সদনতে কৈছিল—"Government have already taken up this matter with the Government of India as early as 1956, and as such this resolution is a valuable one as far as Government is concerned". (Proceedings page 57 of private member's resolution). যদিও তেখেত আজি সদনত নাই তথাপি বাকী কেইজন মন্ত্ৰীয়েই শুকক। সিদিনা গত ১৮ জানুৱাৰীত মই শুৱালকুচিৰ পৰা গোঁহাটি হৈ আমগুৰি আহিছিলো। সেইদিনা বেল আমগুৰি পাওঁতে ৫ ঘণ্টা পলম আৰু লামডিঙৰ ওচৰ পাওঁতে বেল আগলৈ যাওঁক চাৰি পিচলৈহে চলিছে। অসমৰ বেল পাচলৈহে চলে। পুৰণা ইঞ্জিন। বেলত মানুহ ঠাহ খাই উঠিব লগা হৈছে কাৰণ বেলখনৰ যাত্ৰীবাহী ডবা মিলিটেৰীৰ বাবে বিজাৰ্ড, শ্ৰমিকৰ বাবে বিজাৰ্ড। আজি এসপ্তাহৰ আগতে আমগুৰিৰ পৰা গোঁহাটলৈ আহোতে এটি attendents বসত ৮ জনৰ ঠাইত ১৯ জন যাব লগা হৈছে। আগতে উঠা ডবাতো ফৰকাটিংত বাগান শ্ৰমিকৰ বিজাৰ্ড বুলি কলে। দুৱাৰ মুখত অসংখ্য শ্ৰমিক হাজিৰ। মোৰ লগত শ্বিলঙৰ এজন বিষয়াৰ সৰু এটা লৰাছোৱালী সহ সহধৰ্মিনী আছিল। জোবেৰে পুলিচে লৰাছোৱালী ফৰকাটিংত নমাই দিলে। অৱশেষত পাচ ফালদি গৈ ১ম শ্ৰেণীৰ attendents বসত ঠাহ খাই উঠিলো গৈ। লগত মৰিয়নীৰ বেল মজদুৰ ইউনিয়নৰ সন্ধ্যা শ্ৰীশ্ৰীশ্ৰী তট্টাচাৰ্য্যও আছিল। ঠাই দিব নোৱাৰিলে টিকেট বিক্ৰী কৰা উচিত নে অনুচিত সুধিব খুজো। ইফালে ফেন নচলে, লাইট নাই, পায়খানাত পানী নাই। বাটতে 'ভেকামৰ' গুণ্ডগোল—ক্ষেত্ৰৰ ওচৰত বেল বন্ধ ইত্যাদি। এইদৰেই চৰকাৰ চলিছে? ই কি গভৰ্ণমেণ্ট?

তৃতীয় কথা হৈছে কৃষিজাত বস্তু আৰু ব্যৱহাৰিক বস্তুৰ দামৰ কোনো সমন্বয় নাই। চেনীৰ সেৰে ১৩০ অনা, ছাই সেৰে ৬ টকা, কাগজ দিস্তাত ৬০ অনা, চিয়াহী কাজল কালী ৬০ অনা, নীল পেকেট ১১০ অনা, চাবোন সেৰে ২ টকা, মিঠাতেল সেৰে ২১০ অনা, মাছ সেৰে ১ টকাৰ পৰা ৫ টকা, মাংস ২১০ অনাৰ পৰা ৩৬০ অনা, সূতা ৮০ পকোৱা সেৰে ১৬ টকা, ছাইকেল ২০০ টকাৰ পৰা ৫০০ টকা, বেডিঅ' ৩০০ টকাৰ পৰা ৭৫০ টকা। ইফালে চাউল সেৰে ১৬ পাই, বেঙুনা সেৰে ১৬ পাই (শুৱালকুচি, জখলাবন্ধা, মাজুলী আৰু দিখৌমুখত) বৰ বিলাহী সেৰে ১০ অনা (শুৱালকুচি, জখলাবন্ধা, মাজুলী, দিখৌমুখ, দিচাংমুখত) আলুগুটি সেৰে ৭৬ পাই (দিখৌমুখ, দিচাংমুখ, মাজুলীত)। (সদনত হাঁহিৰ বোল উঠে) এইটো হ'ল কথা নহয়। লজ্জা থকা মানুহে কেতিয়াও নেহাঁহে। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এইবোৰৰ বিষয়ে কোনো কথাৰ উল্লেখ নাই।

খেতিয়কে বেচিব লগা বস্তুৰ দাম চাওক আৰু কিনিব লগা বস্তুৰ দাম চাওক। এই বিলাকৰ সমন্বয় বন্ধ কৰাৰ একো কথাৰ উল্লেখ নাই—ব্যৱস্থা নাই।

নগা পাহাৰ, নেফা মণিপুৰ, ত্ৰিপুৰা আদি সংযোগ কৰি বৃহৎ অসম কৰিবলৈ আজি বহু দিনৰে পৰা গণআন্দোলন চলি আহিছে। নেফা, নগাহিল, টিউয়েনচাং অঞ্চল কাটি নি ভাৰতৰ বৈদেশিক পৰিক্ৰমাৰ তলত ৰাখিছে। সেই অঞ্চল অসমৰ তথা ভাৰতৰ নহয় বুলি চীন চৰকাৰে এই বৈদেশিক পৰিক্ৰমাৰ তলত ৰখাত নিজৰ বুলি দাবী কৰিবলৈ স্তুবিধা পাইছে। আমি আগেই কৈছিলো যে নগা পাহাৰ অসমৰ পৰা কেন্দ্ৰলৈ নিলেই নগা সমস্যাৰ সমাধান নহয়। কাৰ্টি নিয়াৰ কাৰণে মই সেই সময়ৰ মুখ্য মন্ত্ৰী শ্ৰীমেশ্বৰ state-ment ওভোটাই দি মোৰ আপত্তি দৰ্শাই সদন ত্যাগ কৰিছিলো আৰু অসমত নতুনকৈহে সমস্যা হ'ব বুলি অভিমত প্ৰকাশ কৰিছিলো। লগে লগে নগা সমস্যা সমাধানৰ অণে বেলেগে পৰামৰ্শ দাঙি ধৰিছিল—চৰকাৰে সেই পৰামৰ্শৰ ফালে আওকাণ কৰিলে।

নিবনুৱাৰ সংখ্যা বাঢ়ি আহিছে। বিশেষকৈ অসমত ই এটা বৃহৎ সমস্যা হৈ উঠিছে। প্ৰথম পাঁচবছৰীয়া পৰিকল্পনাত ভাৰতত ৫০ লাখ নিবনুৱা থাকিল—দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ শেষত সেই ৫০ লাখৰ উপৰিও আৰু ২৫ লাখ বেচি হ'ব। গতিকে তৃতীয় পৰিকল্পনা এই ৭৫ লাখ নিবনুৱা আগত লৈ আৰম্ভ হ'ব। ইফালে ভাৰতত সপ্তাহত ১ লাখ লোক বাঢ়িছে। তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ ভিতৰত ২১১০ কোটি নিবনুৱা হ'ব। আগৰ ৭৫ লাখ ধৰি মুঠ কমেও ৩ কোটি ২৫ লাখ নিবনুৱা ভাৰতত হ'ব। অঞ্চ তৃতীয় পৰিকল্পনাতে এই সমস্যা সমাধানৰ কোনো উল্লেখযোগ্য ব্যৱস্থা নাই। মই স্তুবিধ খোজো এই পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনা বিলাক কৰি যদি নিবনুৱা সমস্যাই সমাধান হোৱা নাই তেন্তে আমাৰ কি সমস্যা সমাধান কৰিছে?

Quarterly Bulletin of Statistics of Assam Vol. V No, II and III December 1958 and March 1959 ত দেখা যায়—

১৯৫৮ চনৰ অক্টোবৰ নিবনুৱা ২,৮৭৮ নিয়োগ ১৪৭ জন

“ “ নবেম্বৰ “ ৩,৫৮৩ “ ৯১ “

“ “ ডিচেম্বৰ “ ৪,৬৪৪ “ ১৭৪ “

মোট নিবনুৱা ... ১১,১০৫ নিয়োগ ৪১২ জন।

Director of Public Instruction ৰ Order মতে Prince of Wales Technical Institute ৰ ১৯৫৬ চনতে ট্ৰেইনিংলৈ আজি পৰ্য্যন্ত ১ম এটা Group ৰ ১৫০ জন Training প্ৰাপ্ত লোক বহি আছে। যেনে—Blacksmithy and Welding—শ্ৰীসুবোধ শৰ্ম্মা, শ্ৰীশ্ৰীধৰ বৰঠাকুৰ, শ্ৰীহাবিবাম নেওগ, শ্ৰীমহেশ শৰ্ম্মা (Mr. Speaker—নাম নকলেও হ'ব) মোৰ নিজৰ ঘৰৰে এজনে Carpentry পাচ কৰি কাম পোৱা নাই। এইদৰে অসংখ্য নিবনুৱা বাঢ়ি আহিছে। মোৰ সমষ্টিত নিবনুৱাৰ এটা পিয়ল কৰিছো। প্ৰায় ১ হাজাৰ হৈছে আৰু আছে। এটা সমষ্টিতে প্ৰায় এহেজাৰৰ অধিক হৈছে। ইফালে চাই পাঁচ বছৰীয়া পৰিকল্পনা ধনীৰ কাৰণেহে দুখীয়াৰ কাৰণে নহয়। এনে ধৰণৰ কথাই ৰাজ্যপালৰ ভাষণত দাঙি ধৰিছে। সেই কাৰণে মই মূল প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধিতা কৰি সংশোধনী প্ৰস্তাৱহে দাঙি ধৰিছো।

Swami KRISHNANANDA BRAHMACHARI (Kokrajhar) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এখন বিৰাট সমস্যা বহুল ৰাজ্যৰ সমস্ত বিষয়ৰ আলোচনা নহলেও দেশৰ যিবিলাক গুৰুতৰ সমস্যা সমাধানৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিছে তাৰ ওপৰত অন্য মাননীয় চন্দ মহাশয়ৰ প্ৰস্তাব সমৰ্থন কৰি সেই সম্পৰ্কে দুখৰ মান কথা কবলৈ ঠিয় হৈছে।

প্ৰথম কবলগীয়া কথা হল এই যে বৰ্তমান ভাৰতবৰ্ষত ১২ বছৰ স্বাধীনতাৰ পিচত মহাত্মা গান্ধীৰ বাম ৰাজ্যৰ পৰিকল্পনাৰ আঞ্চলিক পঞ্চায়ত আজি কোনো পৃথিবীৰ ৰাষ্ট্ৰতে এনে ধৰণৰ পঞ্চায়ত হোৱা নাই। কিন্তু ভাৰতবৰ্ষত আজি মহাত্মাৰ মহাত্মাপন্থীৰ পৰি কল্পিত পঞ্চায়ত গ্ৰহণ কৰিছে। এই আঞ্চলিক পঞ্চায়ত যদি কাৰ্য্য কৰী কৰিবলৈ সূচিষ্ঠিত ভাবে আগবঢ়া নহয় তেন্তে দেশখন চিৰদিনৰ কাৰণে ডুবি যাব। গান্ধীজীৰ বাম ৰাজ্য বাস্তবত কপালিত কৰা নহব।

পিতৃসত্য পালনৰ কাৰণে বামে ১৪ বছৰ বৰ্ণবাস খাটিলে ৰাজ্য আদৰ্শ ৰ কাৰণে সীতাক বৰ্ণবাস দিলে। তাৰ কাৰণে দেশৰ যিসকল নায়ক বিশেষকৈ বহু ওপস্যাৰ ফলত তেখেত সকলে নায়কত্ব পাইছে, তেখেত সকলে যদি ত্যাগ আৰু সত্যৰ আদৰ্শ নেদেখুৱাই তেন্তে দলীয় স্বাৰ্থৰ সৃষ্টি কৰিব। আৰু দেশ দিনক দিনে তলত পৰিব। সেই কাৰণে মোৰ অনুৰোধ যে বৰ্তমান চৰকাৰী ক্ষমতা যিসকলৰ হাতত আছে, তেখেত সকলে আমাৰ বিৰোধী দলৰ নেতা সকলে যিবিলাক সমালোচনা কৰিছে তাক হাঁহি উৰাই দিয়াৰ কথা নহয়, কিছুমান এনেধৰণৰ কথা আছে যাৰ দ্বাৰা জনসাধাৰণ বিভ্ৰান্তি হয়। গতিকে আমি সকলোৱে দেশ ৰক্ষা, দেশ গঠন আদি কানত একমত হব লাগিব। নহলে আদৰ্শহীনতাৰ কথা হব।

পঞ্চায়ত ব্যৱস্থা আমাৰ জনসাধাৰণে গ্ৰহণ কৰিবলৈ ইচ্ছুক। তাত যদি দলগত গুৰুত্ব দিয়া হয় তেন্তে সকলো ভ্ৰষ্ট হব। নগা সমস্যা, পাকিস্তান সমস্যা বা চীনা আক্ৰমণৰ সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ সত্যৰ আশ্ৰয় লব লাগিব। দ্ৰোপদীৰ বস্ত্ৰ হৰণ কৰোঁতে সূৰ অসুৰ সকলো আছিল—সকলো নিমাত তাৰ অৰ্থ সত্য স্বীকাৰ নকৰা নহয়। অহিংসা আৰু সত্যৰ আশ্ৰয় লৈ সকলো কাম কৰিব লাগে বৰ্তমান জনসাধাৰণে, বিৰোধী দলৰে হওক বা ক্ষমতাপন্ন দলৰেই হওক কাৰো ৰাজনৈতিক দলগত স্বাৰ্থ, ব্যক্তিগত স্বাৰ্থ কেতিয়াও সহ্য নকৰে। দেশৰ ভবিষ্যৎ নিৰ্ণয় কৰিবলৈ বহু ত্যাগৰ ফলত আপোনালোকে স্থান পাইছে তাৰ অবমাননা কৰিলে কাৰো মঙ্গল নহয় দেশো আদৰ্শচ্যুত হব। ইয়াকেই কৈ মই সামবনী মাৰিলো।

এতিয়া এই চীন সমস্যাই যাতে ভাৰতক বিলান্ত কৰিব পাৰে তাৰেই প্ৰচেষ্টা চলাইছে বিভিন্ন ৰাজনৈতিক দলে। আমি জানো এই সমস্যা সমাধান কৰাৰ শক্তি ভাৰতৰ আছে যদিও ভাৰতে অহিংসা নীতিৰে সমস্যাৰ সমাধান ঘটাব খুজিছে। ইয়াকে সুবিধা লৈ দেশৰ বিভিন্ন ৰাজনৈতিক দল সমূহে ভাৰত বাসীক বিলান্ত কৰাৰ প্ৰয়াস কৰিছে আৰু ইয়াৰ দ্বাৰাই তেওঁলোক বদন বৰফুকনৰ পুনৰাভিনয় কৰি দেশ খনক ধ্বংসৰ অভিসূত্ৰ লৈ যাব খুজিছে। এইটো বৰ পবিত্ৰতাৰ কথা। এই প্ৰসঙ্গত মই এই কথা নকৈ নোৱাৰোঁ যে তেওঁলোকৰ এই অভিসন্ধিৰ মাজত দলীয় স্বাৰ্থ জড়িত আছে আৰু সেই স্বাৰ্থ দেশৰ স্বাৰ্থতকৈ ডাঙৰ বুলি তাৰি দেশ বাসীক উপহাস কৰিছে। ই বৰ মাৰাত্মক কথা আৰু দেশ বাসীয়ে যে এই অভিসন্ধি সহ্য নকৰে।

(clap)

সেই কাৰণে আজি যাতে আমাৰ দেশ সবল আৰু সুপথেদি আগ বাঢ়িব পাৰে তাৰ কাৰণে সকলোৰে চিন্তা কৰি দেশখনক আগবঢ়াই নিব লাগিব। নহলে আমাৰ দেশত বিৰোধী দল বিলাকৰ কাৰ্য্যকলাপৰ দ্বাৰা নৈতিক দুৰ্বলতা আনিব। এই নৈতিক দুৰ্বলতাৰ কাৰণেই জাৰ্মানী, জাপান আদি দেশ বিলাক ধ্বংস প্ৰাপ্তি হৈছিল। আমাৰ দেশখন যাতে সৰ্ববল্য তাৰে উন্নতি হয়, দেশৰ আৰু দেশবাসীৰ যাতে কল্যাণ হয় তাৰ কাৰণে সকলোৰে অহোপূৰুষাৰ্থ কৰিব বুলি আশা কৰিলো। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্য সমাধিলো।

নমস্কাৰ।

Shri A THANGLURA [Aijal West (Reserved for Scheduled Tribes)] : Mr. Speaker, Sir, I support the motion of thanks moved by Mrs. Chanda on the address of the Governor delivered on the floor of this House. As our hon. Members have already expressed their thanks to the Governor for his address, I am no less thankful and grateful to him because his address practically touched various important aspects of administration of the State. So I wholeheartedly acknowledge my appreciation. While I have not the intention of dilating upon the various points raised therein, I like to dwell mainly on two things, i.e. the food position of my district and another one is the relationship, I mean our relationship, with Pakistan and China. As has already been expressed here in the address concerning the food position in the Mizo district the actual state of affairs in the district also received adequate publicity, for which the people of the Mizo district have every reason to be grateful. Sir, though most of us have been very well aware of the food situation, I like to mention that this is not the first experience which the people of the Mizo district have had. In 1910-11, during the British time, our district had been visited unfortunately by this natural calamity which we call Mautan Famine. Long before already apprised our Government of the apprehensions we have entertained since we already experienced the same in the year 1910 and 1911, but due to the commitments and various other pre-occupations that arose on account of the border troubles, flood and other various incidents that confronted the State, Government could do that was possible under the circumstances. We on our part, particularly the Mizo Union Party which is the ruling party, realising the position of the Government did not like to press so much. But when the real exigency arose, the Leader of the House, knowing too well the apprehensions, the difficulties and the anxieties of the people requested our T.A.D. Minister, Capt. Sangma who went to the Mizo district to have the first hand knowledge and I had to accompany him along with the Parliamentary Secretary Mr. Lalmuwia. So, on the part of the Government, everything has been practically done. As a matter of fact, the whole machinery of the Government have been geared up with a view to meet the exigency, and to do the needful for the suffering people. So, as result of all that was done by the Government, very substantial help, had been extended to the people in the form of test relief work, gratuitous relief to those who are really distressed and also agricultural distress loans. So, for all these, on behalf of the Mizo people, I express gratitude to the Government. Furthermore even people from the plains have been forming various relief committees for the purpose of rendering help to the people in cash or in the nature of rice and paddy. The Congress President also has made appeal to the people and various others including our Chief Minister have appealed to the people of the State in order to help the people of the Mizo district. So, as I said, we are indeed very grateful for all these. But Sir, while I wholeheartedly expressed a sense of gratitude and joy for the understanding and considerations we have been receiving from the people

outside the district, I just like to make a little observation. Now, as it has already been mentioned here that lots of reliefs, test relief works and several other kinds of reliefs have been rendered to the peoples but, Sir, the people of the Mizo district have comparatively poor financial ability. They do not have many sources of income like our brethren from the plains. Since the people are so much hard hit, many of them could not enjoy the benefit of test relief works. Therefore, if a paddy loan or rice loan could be extended to these people which they should refund by way of test relief work, that would be a very possible solution, as was done in the last famine which happened in 1910 and 1911 during the British time. At that time paddy loan and rice loan was liberally extended to the distressed people that helped them in no small measure. Well Sir, this does not mean that I am not grateful to the Government. Furthermore it does not infer that the Mizo district received better treatment from the British at that time. No, on the contrary. In the year 1910-11, during that famine there had been only three centres from where the people can obtain supply of rice—they were, Demagri, Sairang and Tipaimukh. But the position is quite different when we have got our freedom. There are now 26 dropping zones and 9 stock piling centres from where the people can obtain rice. So things are quite different now. But the reason why I suggest that paddy loan and rice loan should be given is that there are some people whose purchasing power is absolutely limited. With a view to give immediate help to such people I make this suggestion. I hope, Sir, this suggestion will be complied with.

Again Sir, while I stand to express my thanks to the Chief Minister and the Congress President who have been very understanding, I would like to mention the immense valuable service rendered by other officers serving in Mizo Hills. In Mizo Hills we have got Assamese officers, Bengali officers, Khasi officers and others. They are all fully alive to the situation and they spared no pain in extending all possible help to tide over this great famine. So, I will be failing in my duty if I do not mention on the floor of this House, the immense service rendered by them specially the Deputy Commissioner. He has been very hard working and in fact he is practically killing himself by his hard work. Had he been a little systematic, he would have been an ideal officer for the Hill areas. But unfortunately, being hard working he thought that this is a one man's business to be tackled all by himself which add to the hardship of many people. So he became a pathetic figure and instead of receiving credit and comment from the people he became a target for criticism from all quarters. I really feel pity for him. Again Sir, the District Council have done their level best to co-operate with the various agencies of the Government. The District Council Chief Executive and his colleagues as well as the President of the Mizo Union who is an M. L. A., have also done their level best to help the people. I am really grateful to all of them. Although I am an M. L. A. myself hailing from the Mizo district but I have nothing to say for my credit. But I want to express my heartfelt gratitude to them who are my colleagues and who have done so much. Actually the position would have been deteriorated without their full co-operation though now we received abundant supplies of rice by means of air dropping and by jeeps. Altogether we have received six planes from the Indian Air Force for air dropping and we are very grateful to the Defence Department also. In spite of other commitments and other engagements in N. E. F. A. and other places, they could spare their valuable service for us and with their help the position has very much been improved. Though the position has been comparatively improved, but unfortunately there are some disruptive

elements who are playing all sorts of mischieves and nuisance with a view to popularise themselves on the public platform by taking advantage of the deteriorated position and they could also spoil the mentality of the people. Those people are like the communists who were trying to fish in troubled waters on the occasion of the Oil Refinery agitation at Gauhati. The same picture has been presented even in Mizo Hills this time. I am really sorry for it. They even profusely circulated pamphlets saying that free distribution of rice should be given to the people, and all sorts of such things are done by them which are quite misleading. Being a politician myself I know that my position may be shaky, but at any rate I am not going to yield to such actions of the communists; even at the risk of my political career I will never allow my people to be reduced to the cringing subserviency or mean beggary. I am not going to advocate for free distribution of rice to all. We must try to stand on our own feet. So I would like to express in unequivocal term that I will never submit to such people however much they may propagate against me or my party—In fact, I don't care.

Sir, I have a lot to say about my District, but I would like to sum up my speech by saying that I am very much grateful to all those who have rendered help and who have understanding towards us. Another point Sir, from the Governor's Address we have seen that our relationship with Pakistan has been considerably improved. It is really heartening to know about that and I hope in time to come we shall be more understanding and compassionate to each other. But at the same time Sir, it is unfortunate indeed and rather repugnant to see that Communist China is still very much in possession of Longju which they have occupied by their aggressive actions. As we know India has never entertained any ill feelings against any country particularly China. In point of fact, India has championed the cause of China in the United Nations but strangely enough Sir, today our sincerity and honesty have been repaid with the blackest ingratitude by the Chinese Communists. This is hard to believe. It appears to me that the principles of Pancha-Sheel have been substituted by intrigue, treachery, meanness and sacrilege which are supposed to be the inherent virtues of the Chinese Communist. It is really deplorable to see that. What is more flabbergasting is that in spite of this diabolical action of the Communist China, our own people, who claim themselves to be the sons of the soil are still trying to justify the outrageous action of China. Is not this the real testimony or rather the real proof of their betrayal of the country? So the position being such I feel that it is really high time to develop integrity and cultivate mutual understanding amongst ourselves and realising the gravity of the situation we must be prepared to confront any aggressor. Though I am very much Christian myself yet I am not satisfied by merely gong 'Onward Christian soldiers marching as to war'. I rather believe that it is high time to put into practice what has been properly preached in the various churches in order to combat the Communist China.

With these few words Sir, I once again support the motion of thank moved by Mrs. Chanda. Thank you Sir.

Shri SAI SAI TERANG [Mikir Hills-East (Reserved for Scheduled Tribes)] : অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় শ্রীগৌৰীশঙ্কৰ ডাঙৰীয়াই মিকিৰ পাহাৰৰ মাটি সম্বন্ধে যোৱা ২৭-২-১৯৬০ তাৰিখে দিয়া ভাষণৰ মই প্ৰতিবাদ কৰো; কিয়নো মই মিকিৰ পাহাৰত বোলে ৩০০ বিঘা মাটি লৈছো। মই শুনি আচৰিত হৈছো যে তেখেতে এই বাতৰি ক'ত পালে যিটো সম্পূৰ্ণ ভিত্তিহীন। মোৰ নামত ৩০ বিঘাহে মাটি আছে, ৩০০ বিঘা মহয়। দৰকাৰ হলে তাৰ কাগজ পত্ৰ দেখুৱাব পাৰো।

আমাৰ জিলা পৰিষদৰ নিয়ম মতে কোনোও ৩০ বিঘাত কৈ অধিক মাটি পাব নোৱাৰে। ইয়াৰ ঠাইত তেখেতে ৩০০ বিঘা কৰাত আচৰিত হৈছে। (এটা মাত্ৰ হাওৰা ঘাটত কিমান আছে?) তেখেতে শূন্য এটা যোগ দিলেই কামত নেখাটে। সেই শূন্যটো বাওঁ ফালৰ পৰা নি সোঁ-ফালে দিয়াৰ বাবেই এই গণ্ডগোলৰ সৃষ্টি হৈছে বুলি মোৰ অনুমান হয়। সেই মতে জিলা পৰিষদৰ সম্পাদকৰ নামটো তেখেতে ৪০০ বিঘা ধৰিছে আৰু একে ভুলকে কৰিছে। মই জনাও তেওঁৰ নামত মাটিয়েই নাই, মোৰ বোধেৰে নিকিব পাহাৰত যাতে উচ্ছেদ হ'ব নেলাগে সেই কাৰণেই এই মিছা অভিযোগ আনিছে। মই অনুৰোধ কৰো তেখেতে যেন নিজৰ ভুল শুদ্ধ কৰি এই মিছা অভিযোগ উঠায় নয়।

Shri TARUN SEN DEKA (Nalbari-West): অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণে অসমৰ জনসাধাৰণৰ কোনো আশা ও আশঙ্কা যোগাব পৰা নাই। কোনো উদ্দীপনাৰে সৃষ্টি কৰিব পৰা নাই। অসমৰ ১১ লাখ বনুৱাৰ বিষয়ে এটা কথাও উল্লেখ নকৰিলে। অসমৰ উল্লেখ যোগ্য ঠাইত অধিকাৰ কৰা এই চাহ শিল্পই আমাক বৈদেশীক বিনিয়মত যথেষ্ট সহায় কৰিছে, বৈদেশীক মুদ্ৰা অৰ্জনত সহায় কৰিছে। ত্ৰিদলীয় সন্মিলনৰ সিদ্ধান্ত মতে চাহ শিল্পত কাম কৰা লোকসকলে যিবোৰ সা-সুবিধা পাব লাগে সেই সুবিধা বোৰ আজিও পোৱা নাই। যিবোৰ থকা ঘৰ আছে বেচি ভাগতেই মানুহ থাকিব নোৱাৰি। প্ৰায়বোৰ স্কুলতেই ছাত্ৰ নাই। শিক্ষাৰ সুব্যৱস্থা আছে আৰু হৈছে বুলি ক'ব নোৱাৰি। কয়লা, খনি, তেল কোম্পানী আৰু পৰিবহনত কাম কৰা বনুৱা সকলৰ বিষয়েও কোনো কথা কোৱা হোৱা নাই। অসমৰ খেতিয়ক সকলৰ দুখ কষ্টৰ কথা এশাৰীও ভাষণত নাই। মুঠতে ই জনসাধাৰণৰ স্বার্থৰ লগত জড়িত থকা ভাষণ নহয়। অসমৰ বাটৰ ঘাট আৰু যোগাযোগৰ কথাও ইয়াত কোৱা নাই। ভূতপূৰ্ব মন্ত্ৰী শ্ৰীযুত শৰ্মা ডাঙৰীয়াৰ আঁতৰোৱাৰ লগে লগেই এই বিষয়ৰ কথা নথকাতো অলপ আচৰিত কথা। অৱশ্যে বিশ্ব বিদ্যালয়ৰ বিল এখনৰ কথা অলপ উল্লেখ কৰিছে মাত্ৰ।

১৭/২/৬০
ৰাজ্যিক ভাষা অসমীয়া হ'ব লাগে বুলি অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈকে ৰাইজে আন্দোলন কৰিছে, অসম সাহিত্য সভাই প্ৰস্তাৱ যোগে বাবে বাবে জোৰেৰে আবেদন জনাই আহিছে। কিন্তু চৰকাৰৰ কোনো সাহ নহ'ল আৰু এতিয়াও সাহ হোৱা নাই এই বিষয়ে এটা স্পষ্ট নীতি দাঙি ধৰিবলৈ।

পলিচ বিভাগ শক্তিশালী কৰিবৰ বাবে দেৰগাঁৱত স্কুল খুলিছে আৰু বম্বে আদি ঠাইতো প্ৰশিক্ষণ দি বিভাগটো আৰু কাৰ্যক্ষম কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। আমি দেখিছো জনতাৰ গণতান্ত্ৰিক আন্দোলন দমন কৰাত, কৃষকৰ আন্দোলন দমন কৰাতহে এই পুলিছ বাহিনী নিয়োগ কৰা হৈছে। ইফালে কৈছে যে দুৰ্নীতি নিৰাবণৰ সুব্যৱস্থা কৰা হৈছে। ১৯৫৯ চনত মুঠ ২৭৬টা কেচ ধৰা পৰিছিল, কিন্তু তাৰ মাত্ৰ ৬০ কি ৬১টা কেচহে বেজিষ্টাৰ কৰা হ'ল। আমি এতিয়া দুৰ্নীতিৰ মাজতে বাস কৰি আছে। এনেস্থলত নগন্য সংখ্যক কেছ কেইটাক মাথোন হাতত লোৱাটো মই ভাবো কেৱল দুৰ্বলতা আৰু অকৃত-কাৰ্য্যতাৰহে লক্ষণ।

খেতিৰ উন্নতি কৰে ২৮ লাখ ৫৫ হেজাৰ টকাৰ হস্যম্যাদী ঋণ দিয়া হৈছে বুলি কোৱা হৈছে। কিন্তু দুখৰ কথা যে সেই কৃষি ঋণৰ টকা খেতিৰ সময়ত দিয়া নহয় ঋণৰ টকা পায় মানে খেতি শেষ হৈ যায়। হস্য ম্যাদি ঋণ উঠাই দি দীৰ্ঘ ম্যাদি কৰিব লাগে, কাৰণ হস্য ম্যাদি ঋণৰ টকা বিশেষ কাৰ্য্যকৰী নহয়। হস্য ম্যাদি ঋণৰ ঠাইত দীৰ্ঘ ম্যাদী ঋণৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ এই সদনত বাবে বাবে দাবী জনোৱা স্বত্বেও চৰকাৰে কোনো ব্যৱস্থা লোৱা নাই। ই দুখৰ কথা। ৰাজ্য পালৰ ভাষণত উল্লেখ

কৰা হৈছে—মিজো পাহাৰৰ দুভিঞ্চৰ কথা। কমিউনিষ্ট পাৰ্টিয়ে মিজো পাহাৰৰ বৰ্ত্তমান অবস্থাত উদ্বোধন প্ৰকাশ কৰিছে। আৰু এই জিলাৰ দুৰ্দশা গ্ৰন্থ ভাই-ভনী সকলক সকলো প্ৰকাৰে সহায় দিবলৈ আমি ৰাইজৰ ওচৰত সবল আবেদন জনাইছো। এই সময়ত অসম চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত বেচি সাহায্যৰ কাৰণে দাবী তোলা উচিত। আমি আটায়ে এই দাবীৰ সমৰ্থন জনাম। এই উদ্বোধন জনক অবস্থাত সকলো দলীয় লোকক তাত অবাধে প্ৰবেশৰ সুবিধা দিব লাগে যাতে সকলোৱে মিলি এক-যোগে সাহায্যৰ কাম কৰিব পাৰে। তাৰ উপৰিও এটা কমিটি নিয়োগ কৰি দুভিঞ্চৰ পৰা বন্ধা কৰাৰ কি স্থায়ী ব্যবস্থাৰ আবশ্যক তাৰ অনুসন্ধান চলাব লাগে; আৰু বৰ্ত্তমানৰ অবস্থাবো কাৰণ নিৰ্ণয় কৰিব লাগে।

উত্তৰ কামৰূপ, দৰং আৰু কাছাৰৰ বান নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে ৫,৯৫,০০,০০০ টকা খৰচৰ আঁচনি লোৱা হৈছে। যোৱা বাবেই শুনিছিলো বানপানী নিৰাৱৰণৰ কাৰণে ব্যবস্থা লোৱা হৈছে। কিন্তু আজিলৈ তেনে কোনো ব্যবস্থা লোৱা হোৱা নাই। উত্তৰ কামৰূপৰ বহুতো আধা বন্ধা বান্ধ বন্ধাৰ কোনো ব্যবস্থা এতিয়াও হোৱা নাই। উদাহৰণ হিচাবে কবপাৰি হক চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই আগতেই আশ্বাস দিছিল নদলাৰ আধাবন্ধা বান্ধ বন্ধা সম্বন্ধে। কিন্তু কোনো ব্যবস্থা লোৱা নাই। আধাবন্ধা হোৱা বাবে নদলা বানত ৰাইজে অশেষ দুৰ্দশা ভুগিলে। অহা বছৰো ৰাইজে সেই একে দুৰ্দশাই ভুগিব লাগিব। জুন-জুলাই মাহত পুনৰ বানৰ সময় আহিব ধৰিছে। ৰাইজে এতিয়াৰে পৰা ভয় খাই আছে। আঁচনি বিলাক কাৰ্য্যকৰী নকৰিলে লৈ কোনো লাভ নাই। বহুত আধা বন্ধা মথাউৰি সেই একে অবস্থাতে আছে। কাম নহলে ইয়াত বেচি বজ্জুতা দিয়াৰ কোনো সাধকতা নাই।

ভূমি সংস্কাৰৰ কথা ১২ বছৰে শুনিছিলো কিন্তু কোনো খেতিয়কে অনুভব কৰা নাই তেওঁলোকৰ কোনো উপকাৰ হোৱা বুলি। মাটিহীন খেতিয়কে মাটি বিচাৰি মাটিৰ মন্ত্ৰীৰ ওচৰত গলে কো-অপাৰেটিভ কৰাৰ কথা কয় আৰু কো-অপাৰেটিভ কৰিবলৈ গলে মাটি নহলে নকৰে। এনে খাম খেয়ালীৰ অৰ্থ কি? এই ধৰণে ভূমি সংস্কাৰ হবনে?

আধিয়াৰ আইনৰ কাৰ্য্যকাৰিতাৰ ক্ষেত্ৰত অধিয়াৰক চৰকাৰে সহায় কৰা নাই। বৰং কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত আধিয়াৰৰ স্বাধ সংৰক্ষণৰ বিৰুদ্ধে কাম কৰা হৈছে। উদাহৰণ হিচাবে কব পাৰি যে নলবাৰীৰ ওচৰৰ বুৰিনগৰৰ ২০ ঘৰ মানুহৰ ওপৰত ২২ টা ১৪৫ ধাৰাৰ মোকাৰ্দ্দা—চলিছে পুলিচৰ অগত্য ৰিপোৰ্টৰ ওপৰত। আনহাতে মন্ত্ৰীৰ লগত গুপ্ত-বন্দোবস্তী চলিছে। নীতিগতভাৱে পিয়লৰ ৬ নং ঘৰত—চিৰদখলী ৰায়তৰ নাম ৰেকৰ্ড হব লাগে। কিন্তু মাটিৰ মালিক শ্ৰী চৌধুৰীয়ে মন্ত্ৰী মহল পৰ্য্যন্ত প্ৰভাৱিত কৰিছে, আৰু উক্ত ২০ ঘৰ ৰায়তৰ যাতে নাম ৰেকৰ্ড নহয় তাৰ যত্ন কৰিছে। চৌধুৰীয়ে হেনো উপ-মন্ত্ৰীক গোপনে লগ ধৰিছে। আৰু উপ-মন্ত্ৰীয়ে গুৱাহাটীৰে Senior A. S. O. ক নিৰ্দেশ দিছে। চৌধুৰীৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষা কাৰণে—“এওঁৰ কথাটো চাবাহে” বুলি এই কাৰণেই তৈয়াৰহৈ থকা কেছা-খটিয়ান বিলি হোৱাত দেৱী হৈছিল। বেভেনিউ উপ-মন্ত্ৰী দাস ডাঙৰীয়া নলবাৰীলৈ যাওঁতে মই নিজেই সুধিছিলো যে তেওঁ জমীৰ মালিক চৌধুৰীৰ স্বাধ ৰক্ষাৰ বাবে তেনে নিৰ্দেশ দিছিল নেবুলি? (গোলমাল) তেওঁ সাহসেৰে অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰিলে। মন্ত্ৰী মহলৰ পক্ষৰ পৰা এনেধৰণৰ খাম খেয়ালী চলিহা ডাঙৰীয়াৰ Cabinet ত নহব বুলি ভাবিছিলো। এনে দৰে চলিলে ভূমি-সংস্কাৰ হব কৰ পৰা। খাদ্য শস্যৰ State Trading নীতিগত হিচাবে আমি সমৰ্থন কৰো। প্ৰকৃত State Trading ৰ উদ্দেশ্য হৈছে খেতিয়কৰ উৎপন্ন খাদ্য উচিত দাম দি কিনি লোৱা খেতিয়কৰ অভাৱৰ সময়ত খাদ্য শস্য ন্যায্য মূল্যত যোগান দিয়া আৰু অন্যান্য প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰী ন্যায্যমূল্যত যোগান ধৰা ব্যক্তিগত ব্যৱসায়ীৰ শোষণৰ পৰা কৃষকক ৰক্ষা কৰা। কিন্তু ১৯৬০ চনৰ খাদ্য শস্যৰ লাইচেঞ্চিং আৰু কন্ট্ৰোল অৰ্ডাৰ কাৰ্য্যকৰি কৰোতে প্ৰায়ভাগ খেতিয়কেই যথেষ্ট ক্ষতি হৈছে। এই

কথা মই শ্রমাণ কৰি দিব পাৰো। এই বছৰ চৰকাৰে ধান কিনিবলৈ উঃ কামৰূপত মোটাশালিৰ দাম বান্ধি দিছে ১০.২৫ nP চৰকাৰে সেই দামত এপেক্স মাৰ্কেটিং ছোচাইটিৰ পৰা ধান কিনিব। Assam Apex Marketing Society এ তাৰ কাৰণে প্ৰতি মৌনত ৩০.১৯ নয়াপইছা লাভ লব। ৬২ নয়াপইছা প্ৰাইমেৰী কো-অপাৰেটিভ চোচাইটিয়ে লাভ পাব। আৰু চাভিছ কো-অপাৰেটিভে ০.১৯ নয়া পইছা লব অবশ্যে প্ৰাইমেৰী মাৰ্কেটিং আৰু চাভিছ-কোপাৰেটিভ চোচাইটিয়ে লাভ পোৱাত আপত্তি নাই যদিও মধ্যস্থ লোক কিছুমানে অনাহকত লাভ কৰাত আপত্তি কৰিবলগীয়া আছে। তাৰ উপৰিও এপেক্স মাৰ্কেটিং চোচাইটিক লাভ দিয়াৰ কোনো কাৰণ নাই। এই তিনিওৰৰ সমবায়ক মুঠ ১ টকা লাভ দিলে খেতিয়কে ৯.২৫ নয়া পইছা পাবলাগে। নিয়ম কৰিছে ডিচেম্বৰত খেতিয়কে ধান বিক্ৰি কৰিলে দামৰ শতকৰা ৭।১ ভাগ কম পাব। জানুৱাৰীত শতকৰা ৫ ভাগ কম পাব আৰু ফেব্ৰুৱাৰীত ২।১ ভাগ কম পাব। অথচ ডিচেম্বৰ, জানুৱাৰী আৰু ফেব্ৰুৱাৰী এই তিনি মাহতে শতকৰা ৮০ ভাগ খেতিয়কে ধান বেচে। এই তিনিমাহত দাম কিয় কমোৱা হৈছে ?

অন্য ফালে আৰু এটা কথা কৈছে যে যেতিয়া বানিবলৈ ধান মিলত দিয়া হব তেতিয়া প্ৰতিমৌনে ১ টকা কৈ মিলমালিকক দিয়া হব। ধান মিলিং কৰোতে প্ৰতি মৌনে ০.৭৫ নয়া পইছা খৰছ বাদ দিলেও, কম পক্ষেও ০.২৫ নয়া পইছা প্ৰতিমৌনত মিলমালিকৰ লাভ হব।

আনফালে জৰাধানৰ প্ৰতিমৌনত ২৮/২৯ সেৰ চাউল ওলায় অথচ সেই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে মাত্ৰ ২৫ সেৰ চাউলহে লব। ২৮/২৯ সেৰৰ ঠাইত যদি মাত্ৰ ২৫ সেৰ মিল মালিক সকলে দিয়ে তেন্তে ৪/৫ সেৰচাউল মিলমালিক সকলৰ লাভ হয়। প্ৰতিমৌন ধানত তেওঁলোকক এইদৰে চাউল বেচি কমেও ১।১ টকাকৈ লাভ পাব। ইয়াৰ উপৰিও খুদি আছেই—খুদিৰ দাম মৌণে ১০ টকাই কম। এইবিলাকে মিলাব সকলৰ লাভ। মিল বেচি কমেও ১ টকা পাব। এইদৰেই মিল মালিক সকলৰ প্ৰতি স্তৰতে লাভ হয় আৰু এই লাভ—দৰিদ্ৰ খেতিয়ক জনসাধাৰণৰ পৰাই তেওঁলোকে পায়। আৰু এইদৰেই মিল মালিক সকলে মিলিং কৰোতে প্ৰতি মৌণত ৩।১/৪ টকা লাভ কৰে আৰু দৰিদ্ৰ কৃষক সকল যি সকলে হাড়ক পানী কৰি খেতি কৰে তেওঁলোক ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়। বৰ্তমানৰ ধানৰ দাম নিৰ্দ্ধাৰণত কৃষকৰো লাভ নহল চৰকাৰো লাভ নহল। যদি এয়ে চৰকাৰৰ নীতি হয় তেন্তে State Trading ৰ মহান উদ্দেশ্য নষ্ট হব।

ইয়াৰ উপৰিও জৰাধান বানিবলৈ দিওঁতে মিলচাৰ্জ—১ টকা ধৰিলেও মিলৰ পৰা ১৬ টকা মৌণ মূল্যত চাউল দিব পাৰি। কিন্তু চৰকাৰে মিলৰ চাউলৰ মূল্য ১৭।১ টকা ধৰাত মিল মালিক সকলৰ ভাৰত লাভ হয়। এই দৰেই বিভিন্ন পৰ্যায়ত চৰকাৰে মিল মালিক সকলৰ স্বার্থ বক্ষা কৰা হৈছে আৰু পৰোক্ষ্য ভাবে তেওঁলোকৰ পুষ্টি সাধন কৰিছে। গতিকে সকলো ফালৰ পৰাই—পুঁজিপতি সকলৰ দিনেদিনে মঙ্গল সাধিত হৈছে আৰু দৰিদ্ৰ জনসাধাৰণক পদে পদেই ধ্বংসৰ পথলৈ টানি নিয়া হৈছে। খেতিয়ক সকলে উৎপাদিত বস্তু বাহানিৰ উচিত মূল্য পোৱা নাই আৰু আন হাতে তেওঁলোকৰ দৈনন্দিন ব্যৱহাৰৰ আহিলাপাতিৰ দাম দিনক দিনে চৰি গৈছে। গতিকে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাও যেন গৰীব জনসাধাৰণৰ মঙ্গলৰ হকে যেন ধানৰ মূল্য বৃদ্ধি হয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা লোৱা প্ৰয়োজন। ধানৰ মৌণে কমপক্ষেও ১২ টকা হোৱা উচিত।

Mr. SPEAKER : আপোনাৰ আৰু দইমিনিট সময় আছে।

Shri TARUNSEN DEKA (Nalbari-West): তাৰ পিচত—পঞ্চায়ত নীতি সন্দেহে এই সদনত যথেষ্ট আলোচনা হৈছে। যোৱা দুই তিনটা বৈঠকত আগৰ আলোচনা প্ৰসঙ্গত মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে গোপন ভোটৰ ব্যৱস্থাৰ কথা পৰোক্ষ উল্লেখ কৰিছিল। কাৰ্য্যতঃ বিপৰীত হৈছে। নানান অজুহাত দেখুৱাই গোপন ভোটৰ ব্যৱস্থা নকৰি মুকলি ভোটৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'ল।

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): তেনেকুৱা কোনো প্ৰতিশ্ৰুতি দিয়াৰ কথা মোৰ মনত নপৰে। মাননীয় সদস্যই যি কথা এই প্ৰসঙ্গত কৈছে সেই খিনি মোক দেখুৱাব পাৰিলে ভাল হয়।

Shri TARUN SEN DEKA: মই তেখেতৰ কথাৰ সাৰাংশ হে উল্লেখ কৰিছো।

(যি পাইছিল—দি দিয়ক, দি দিয়ক—*Voices*)

হয় দিয়া হ'ব।

Mr. SPEAKER: আপুনি খোজি দিব।

Shri TARUN SEN DEKA: হয় দিম। তাৰপিচত মই ক'ব খুজিছো—চৰকাৰৰ টেক্স নীতি, যোগান নীতি আদি বিভিন্ন নীতিৰ বিফলতাৰ হেতুকে ৰাইজে শাসক দলক বেয়া পাইছে। ৰাইজৰ সমৰ্থন হেৰুৱাই কংগ্ৰেছ দলে ক্ষমতাবান মাটিৰ মালিক, আধিয়াৰ, সুদখোৱা, চোৰাবেপাৰী অসদ লোকৰ হাতত ৰাখি শাসন ক্ষমতা কটকটীয়া কৰি ৰাখিব খুজিছে।

(সময়ৰ সংকেট ধবনি)

যাৰ হাতত টকাপয়চা আছে—যাৰ মাটি বাৰি আছে আৰু যি ধমকদি দৰিদ্ৰ মানুহক বিপৰ্য্যয় ঘটাব পাৰিব—তেনে লোক সকলে গোপন ভোটত পৰাজিত হ'ব জানিয়েই—কংগ্ৰেছ চৰকাৰে খোলা নিৰ্বাচন পদ্ধতি হাতত লৈছে। ই গনতন্দ্ৰৰ বিৰুদ্ধে খোলা নিৰ্বাচন পদ্ধতিৰ মই প্ৰতিবাদ কৰো আৰু গোপন বেলটৰ লিষ্টখন দাবী কৰো।

(সময়ৰ সংকেট ধবনি)

Mr. SPEAKER: Order, Order.

Shri RADHIKA RAM DAS (Deputy Minister, Revenue): শ্ৰীযুত ডেকাই মোৰ বিষয়ে এটা অভিযোগ আনিছে যে 'চাৰকিট' হাউচত মই Senior A.S.O. ৰ লগত কথা হৈছিলো। সেইটো সম্পূৰ্ণ অসত্য। মই 'চাৰকিট' হাউচত নাথাকো, মই ঘৰতহে থাকো। শ্ৰীগিৰীজা চৌধুৰী নামৰ মানুহ এজনে, নলবাৰীৰ মণ্ডল কাননগু সকলে মিলি মেপৰ নক্সাকে বদলি কৰি দিয়াৰ অভিযোগ মোৰ আগত এখন দৰখাস্ত দি দাঙি ধৰিছিল। অ'ক সেই সম্পৰ্কত মই A.S.O. জনক কৈছিলো যে "নক্সা বদলি কৰা ব'ৰ ডাঙৰ দোষৰ কথা, গতিকে অ'পুনি ইয়াৰ ভাল তদন্ত কৰি বিহিত ব্যৱস্থা ল'ব।" ইয়াৰ বাহিৰে মই আন কোনো কথা কোৱা নাই।

Shrimati LILY SENGUPTA (Lahowla) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপালৰ ভাষণত দেশৰ বৰ্তমান পৰিস্থিতি আৰু সমস্যা সমূহৰ লগত ওতপ্ৰোত ভাবে জড়িত থকা চৰকাৰৰ নীতিত গভীৰ বিবেচনা পূৰ্ণ ব্যৱস্থা কৰাৰ উল্লেখ থকা দেখি মই তেখেতক সম্বৰ্দ্ধনা জনাইছো।

পাকিস্থানৰ অসম তথা ভাৰতৰ প্ৰতি সৌহাৰ্য্যপূৰ্ণ মনোভাৱ আৰু আন্তৰিকতাৰ পৰিচালনা গিলাপ্ৰীতিৰ কাৰ্য্য দেখি আনন্দ পাইছো।

চীন দেশে, ভাৰতৰ সীমান্তৰ আক্ৰমণ কৰা সম্পৰ্কত শ্ৰীনেহেৰুজীৰ সীদ্ধান্ত আৰু কাৰ্য্যপন্থাত— অসমবাসীৰ সহযোগ আৰু আন্তৰিকতা সদায় অটল থাকিব।

কৃষিৰ শিল্প, ক্ষুদ্ৰ ও বৃহত উদ্যোগ স্থাপনত চৰকাৰৰ প্ৰচেষ্টা সফল হ'ব বুলি মই আশা ৰাখিছো। অসম চৰকাৰৰ এই অগ্ৰগতি দেশবাসীৰে মঙ্গল সূচক কিয়নো দেশৰ উন্নতি, দেশৰ অৰ্থনীতি, নিৰনুৱা সমস্যা দূৰীকৰণ আদি ইয়াৰ ওপৰত যথেষ্ট নিৰ্ভৰ কৰিছে।

নতুনৰ সন্ধানত চৰকাৰ যি দৰে বীৰমান হৈছে— তাৰ লগতে পুৰণি চাহ শিল্পৰ প্ৰতিও যাতে লক্ষ্য ৰাখি যায় তাৰবাবে মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাও। অসম তথা ভাৰত চৰকাৰৰ যোজনাৰ সাফল্য মণ্ডিত কৰাত এই বনুৱা সকলৰ অবদান আৰু অংশ জড়িত আছে যদিও ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণত উল্লেখ নথকা দেখি পুৰণি শিল্প অনাদৃত হৈছে বুলি মোৰ বিশ্বাস হৈছে।

শিল্পত নিয়োজিত এক কোটিৰো অধিক বনুৱা সকলো দেশৰ সম্পদ ও শক্তি। অজ্ঞান আন্ধাৰত নিমজ্জিত—পক্ষিলয়ৰ আবৰ্জনাৰ মাজত পৰিবাৰিত বিৰাট এই সংখ্যক জন শক্তিক শিক্ষাৰ পোহৰৰ দ্বাৰা চৰকাৰে দেশৰ পৰিপন্থী শক্তি ও সম্পদত গঢ়ি লবলৈ অনুৰোধ জনালো। বৃটিছ শাসনৰ সহায়ত এই বনুৱা সকলে কোম্পানীৰ পৰা যি নিৰ্ব্যতান, অত্যাচাৰ, গ্ৰহাৰ—ঘৰচীয়া জন্তুৰ দৰে নীৰবে সহ্য কৰি মেলেৰীয়া কলাজৰত সতি-সন্ততি হেৰুৱাই এই বিৰাট চাহ শিল্প গঢ়িলে, তেল কয়লা আদি খনিজ সম্পদৰ সম্ভেদ উদ্ধগীৰণ কৰিলে— সেই বনুৱা সকলক আজিৰ উন্নত সমাজত মানৱৰ দৰে বৰ্ত্তি থাকিবলৈ থকা ধোৱাৰ সা-সুবিধা দিবলৈ চৰকাৰে আইনৰ দ্বাৰা কোম্পানীক বাধ্য কৰাও গঢ়ি। কিন্তু চৰকাৰে তাৰোপৰি কল্যাণমূলক বনুৱা নীতি কি গ্ৰহণ কৰিছে তাৰ উল্লেখ থকা হলে মই আৰু আনন্দ পাব পাৰিলো হেতেন।

দেশৰ কল্যাণৰ বাবে আজি চৰকাৰে শিক্ষিত চৰকাৰী কৰ্মচাৰী, শিক্ষিত আভিজাত্য পৰিবাৰৰ লৰা-ছোৱালীক আনকি লেজিছেলেছাৰ সকলকো নানা দেশ ভ্ৰমণ প্ৰশিক্ষণৰ দ্বাৰাই দেশ গঠনৰ উপযোগী কৰিবলৈ যত্ন কৰিছে, আনকি এই শাসন যন্ত্ৰটোৰো প্ৰশিক্ষণৰ আবশ্যকতা বোধ কৰিছে। ইয়াৰ কাৰণ হৈছে আমাৰ অতীতৰ শিক্ষা নতুন ভাৰত গঠনৰ বাবে যথেষ্ট নাছিল, উপযোগী নাছিল। গতিকে এই ব্যৱস্থাক মই সমৰ্থন কৰো।

দেশৰ প্ৰতিকূলে যদি উন্নত ব্যতাবৰণ সৃষ্টি কৰিবলৈ হয় তেন্তে এই বিৰাট সংখ্যক বনুৱাক বাদ দিব নোৱাৰি। দেশৰ সাধাৰণ জনসাধাৰণৰ একে শাৰিতে এই বনুৱা সকলে দেশৰ পৰিস্থিতি সমাজ ব্যৱস্থা, শিল্পত শ্ৰমিকৰ অধিকাৰ বিশেষকৈ দিনে দিনে বৃদ্ধি পোৱা সন্তানৰ সংখ্যাই বনুৱাক জুৰুলা কৰাত Family planning ৰ আজিৰ সকলো সুবিধা জানিবৰ সুবিধা চাব লাগে।

আজি এই বিৰাট জন-শক্তি স্ববিধাবাদী কোনো দলে ভুল পথে পৰিচালনা কৰি দেশত যথেষ্ট অশান্তি সৃষ্টি কৰিব পাৰে। কিয়নো এই বনুৱা সকল সকল আৰু বিশ্বাসী। শূনিকৰ বংশজাত সম্ভাৱন সকলৰ ধাউতি আজি মাক বাপেকৰ পেচাৰ অনুসৰি, সেই পৰ্যায়তে ন্যস্ত। তেওঁলোকৰ স্পৃহা অনুযায়ী টেকনিকেল স্কুল বুনিয়াদী স্কুল আজিও গঢ়ি উঠা নাই। বৰষাৎ যি এটা প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ আছে লাখ লাখ বনুৱা সংখ্যাত সি মুখ্যৰ শাৰিত বহেগৈ।

মই জানো অসম চৰকাৰে শিল্প আৰু উদ্যোগ সমূহত অসমৰ খলুৱা বাগিন্দাৰ নিয়োগ কৰিবৰ বাবে যত্ন কৰিছে আৰু এজন বিষয়াও নিযুক্ত কৰিছে। যদি যথেষ্ট প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা নেথাকে তেন্তে ইয়াৰ মূল উদ্দেশ্য সাধিত হোৱাত বাধা জন্মিব।

অধ্যক্ষ মহোদয় মই চাহ শিল্পত বৰ্ত্তমান বিক্ৰয় কৰ আৰু বাস্তৱ কৰে যি হেচা দিছে, সেই সম্পৰ্কে দুখাব কৰ খোজো। বিক্ৰয় কৰ বিশেষকৈ অসমৰ চাহ বাগিছা সমূহত বিক্ৰয় কৰ আইনৰ হেচা বৃদ্ধি পাইছে। ফলত বাগিছা সমূহে বিক্ৰয় কৰ আইনৰ সুযোগৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। কেন্দ্ৰীয় বিক্ৰয় কৰ আইন অনুসৰি বেজিষ্ট্ৰীকৃত ক্ৰেতা সকলক বিনা বিক্ৰয় কৰত চাহ শিল্পত ব্যৱহাৰ উপযোগী বস্ত্ৰপাতি কিনিবৰ সুযোগ দিয়া আছে। অসম বিক্ৰয়কৰ আইনৰ অজুহাত দেখুৱাই এই বস্ত্ৰপাতিক ক্ৰেতা সকলক বেজিষ্ট্ৰেচন চাৰ্টিফিকেটৰ পৰা বহিৰ্ভূত ৰখা হৈছে। এইদৰে ক্ৰেতাগণে চাহ শিল্পত ব্যৱহাৰোপযোগী বস্ত্ৰপাতি কৰ মুক্তভাবে পোৱাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। কেন্দ্ৰীয় বিক্ৰয় কৰ আইন ও প্ৰাদেশিক বিক্ৰয় কৰ আইন পৰিচালনাৰ দ্বাৰিত্ব একেজন কৰ্মচাৰীৰ ওপৰতে আৰোপিত হৈছে। একেজন কৰ্মচাৰীয়ে কেনেকৈ দুই বিপৰীত মুখ্য দৃষ্টিভঙ্গিৰে একে সূত্ৰত প্ৰতিস্থিত কেন্দ্ৰীয় আৰু প্ৰাদেশিক আইনৰ ব্যাখ্যা কৰিছে ই ভাবিবৰ বিষয়। এই ধৰণৰ অযুক্তিক ব্যৱস্থা দুৰ্বিকৰণার্থে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি অকৰ্ষণ কৰিলো।

অসমৰ চাহ বণ্টানি কৰোতে জলপথ আৰু স্থান পথত পশ্চিম বঙ্গৰ সংযোগ থকা বুলি পশ্চিম-বঙ্গ চৰকাৰে টেক্স ক্ৰমে বৃদ্ধি কৰাত চাহ বাগিছা সমূহত হেচা পৰিছে। গতিকে অসমৰ ফেক্টৰীৰ পৰা “ডাইবেক্ট পাৰচেজৰ” সুবিধা দিলে এই কৰৰ পৰা হয়তো বেহাই পাব বুলি মই ভাবো।

অধ্যক্ষ মহোদয় মই অসম কলিয়াৰিৰ (মাৰ্ঘেৰিটা ট্ৰাফফাৰ্ড এৰিয়া) সম্পৰ্কে দুখাবমান কৰ খোজো। কলিয়াৰি মজদুৰ সকলৰ কিছমান দাবি আছে—আৰু এই দাবি পূৰনাথে ৰাষ্ট্ৰীয় মজদুৰ কংগ্ৰেছ অসম শাখাই প্ৰাদেশিক চৰকাৰৰ জড়িয়তে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ লগত আলোচনা চলাই আছে। কোম্পানীয়েও কল্যাণ দাম কিছু বৃদ্ধি কৰিলেহে দিব পাৰিব বুলি কিছমান যুক্তি চৰকাৰক দেখুৱাইছে। ইতিমধ্যে কিছমান কমিউনিষ্ট কৰ্মীয়ে আমাৰ চৰকাৰৰ বিৰুদ্ধে কংগ্ৰেছৰ বিৰুদ্ধে নানা অপ-প্ৰচাৰ কৰি মজদুৰ সকলক উত্তেজনাৰ চৰম সীমাত উপনীত কৰি হবতাল কৰিলে দাবী পূৰণ হব বুলি দীৰ্ঘলীয়া বেআইনী হবতাল কৰি বনুৱাৰ যি ক্ষতি কৰিলে—৮০।৯০ জন বনুৱাক কামৰ পৰা বৰখাস্ত কৰিলে—ই বৰ পৰিতাপৰ কথা। তাৰোপৰি সিদিনা ৰাতি ১১ বজাত কলিয়াৰিৰ বাহিৰৰ কিছমান লোক গোটাই প্ৰায় ১ হাজাৰ বনুৱাক উত্তেজিত কৰি আনকি স্কুলৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰীক এই অন্যায উশৃঙ্খলতাৰ অংশীদাৰ কৰি দেশৰ নীতিৰ বিৰুদ্ধে; চৰকাৰৰ নীতিৰ বিৰুদ্ধে ভয়া লগোৱা দিলে। “চীন চৰকাৰ জিন্দাবাদ”

এই ধৰণৰে তাণ্ডব নৃত্য আবৃত্তি গোপনে লাঠি ধুকুৰী আদি সংগ্ৰহ কৰি পুলিচক মাৰিবৰ বাবে যি যত্নস্বৰূপ কৰিছিল, মই ধন্যবাদ নিদি নোৱাৰিলো। যে অসম পুলিচে এই দুৰ্গম ঠাইত অতি দক্ষতাৰে এই উশৃঙ্খল প্ৰায় ১ হাজাৰ মৰক কন্ট্ৰল কৰিলে। মই তাৰ বাবে দুনাই ধন্যবাদ নিদি নোৱাৰিলো। কমিউনিষ্টে কৈছে যে পুলিচে অন্যায় কৰিছে, দমন কৰিছে কিন্তু মই দেখিছো প্ৰায় এসপ্তাহ পুলিচে এই জনতাৰ ওপৰত কোনো হস্তক্ষেপ নকৰি নিৰবে শান্তিস্থাপনৰ বাবে যত্ন কৰি আছিল।

মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব খোজো যে, এই দুৰ্গম সীমান্তত কাম কৰি থকা পুলিচ বাহিনীৰ থকা মেলা আদিৰ সুবিধা দিব লাগে, গাড়ী আৰু টেলিফোনৰ ব্যৱস্থা দিব লাগে। মই কমিউনিষ্টৰ দমনৰ বাবে এই কথা কোৱা নাই। আগতেও আৰু অলপতে মাৰ্ছেবিটা ট্ৰান্সফাৰ্ড লেখাপানীত একেবাহতে দুবাৰ বাতি ৯ বজাত সশস্ত্ৰ ডকাইতি হৈ গৈছে। ইয়াৰ মূলত কোনো দলৰ বৰঙণী আছে বুলিও বাইজে ভাবে। গতিকে চৰকাৰক এই বিষয়ে চোকা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি মাননীয় সদস্য শ্ৰীমতী চন্দ ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাব সমৰ্থন কৰিলো।

Shri SARAT CHANDRA GOSWAMI (Kamalpur):

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ সমালোচনা কৰি মাননীয় চন্দই যিটো শলাগনি প্ৰস্তাব আনিছে সেই প্ৰস্তাবটো সমৰ্থন কৰি দু আঘাৰ মান কৰিলে খুজিছো। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত দেশৰ যিবিলাক ডাঙৰ ডাঙৰ সমস্যা আছে সেই সকলোবোৰ তেখেতে উল্লেখ কৰিছে। কিন্তু এঘণ্টা সময়ৰ ভিতৰত দেশৰ সকলো সমস্যা আলোচনা কৰা সম্ভৱ নহয়। তথাপি আমাৰ দেশৰ যিবিলাক মূল সমস্যা আছে সেই বিলাক ৰাজ্যপালে উল্লেখ কৰি গৈছে।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত চীনা আক্ৰমণ আৰু তাৰ প্ৰতিৰোধৰ্থে চৰকাৰ যে সজাগ তাকো উল্লেখ কৰিছে। দেশৰ যিবোৰ আভ্যন্তৰীণ বিপদ আপদ আছে সেই বোৰ উল্লেখ কৰিছে বিশেষকৈ নগা বিদ্ৰোহৰ কথা। এই বিদ্ৰোহ নিৰ্মূল কৰিবৰ বাবে চৰকাৰে সকলো ধৰনৰ প্ৰচেষ্টা প্ৰয়োগ কৰিছে। পাকিস্তানৰ লগত হোৱা মিত্ৰতা চুক্তিৰ কথাও উল্লেখ কৰিছে। কিন্তু বিৰোধী দল ইয়াতো সন্তুষ্ট নহৈ মাননীয় চন্দই দাঙি ধৰা শলাগনি প্ৰস্তাবৰ বিৰোধীতা কৰিছে আৰু সংশোধনী দিছে। তেওঁলোকে ঘাইকৈ আপত্তি কৰিছে পঞ্চায়ত আইনৰ ক্ষেত্ৰত কৰা অৰ্থ কমিটি গঠনত আৰু মনো নয়ন ক্ষেত্ৰত কংগ্ৰেছে দলীয়তা কৰিছে বুলি আপত্তি কৰিছে। এই বিষয়ত শ্ৰীতৰুণ সেন ডেকাই এখন পুস্তিকা প্ৰকাশ কৰি কংগ্ৰেছক বেয়াকৈ সমালোচনা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে আৰু কৈছে যে এই পঞ্চায়ত আইনৰ দ্বাৰা বাইজৰ উপকাৰ কৰিবলৈ বিচৰা নাই বিচাৰিছে কংগ্ৰেছৰ নিজৰ সুবিধাৰ কাৰণেহে। সেই কাৰণে তেখেতে বাইজক এই পঞ্চায়ত আইনৰ বিৰুদ্ধে নিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। যোৱা বছৰ নলবাৰীত হোৱা বান পানী প্ৰপীড়িতৰ সাহায্যৰ্থে যোৱা সমাজসেৱী সকলৰ মাজত কংগ্ৰেছৰ বিৰোধী প্ৰচাৰ কৰিছিল আৰু সেই প্ৰচাৰ একেবাৰে মিছা।

(এটা মাত—সেইটো বৰ লাজৰ কথা।)

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত এইটো উল্লেখ কৰা আছে যে নিবনুৱা সমস্যা গোটেই ভাৰততে দেখা দিছে। আজি অসমত যি খেতিৰ মাটি আছে তাৰ পৰিমাণ মাটি হীন লোকত কৈ বহুত কম। ইফালে আমাৰ ইয়াত কোনো শিল্পও নাই। সেই কাৰণেই এই নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰা অলপ টান হৈছে। তথাপি আমাৰ চৰকাৰে যে ইয়াৰ সমাধানৰ চেষ্টা কৰা নাই সেইটো নহয়। দেশত যিবোৰ সৰু সৰু শিল্প গঢ়ি উঠিছে সেইবোৰতে নিয়োগ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে।

মাটিহীন লোকক মাটি নাই দিয়া বুলি যি অভিযোগ তুলিছে সেই বিষয়ত কব খোজে। যে আনাব বহুত খিনজিয়া মানুহেই মাটি হীন হৈ গৈছে আৰু তেওঁলোকক দিবলৈ মাটি নাই। তেনে স্থলত বাহিৰা মাটিহীন লোকক মাটি দিব কব পৰা ? মাটি নিদিয়াৰ কথাৰে লৈ অলপতে ডিফুত এটা শোভাযাত্ৰা হৈছিল আৰু তাহ জীয়া মানুহ এজনকে মৰা বুলি চাঙিত তুলি নিছিল শোভাযাত্ৰাকাৰী সকলে। এই চৰকাৰে যে জন সাধাৰণৰ বাবে একো কৰা নাই মাত্ৰ এটা বাজনৈতিক দলৰ কাৰণেহে কাম কৰিছে বুলি যি অভিযোগ আনিছে সেইটো একেবাৰে মিছা।

State Trading ত যে কিছু বেমেজালি নাই সেইটো নহয়। সেই আসোঁৱাহ বোৰ গুচাবলৈ যদি চৰকাৰৰ লগত সহযোগ কৰে তেতিয়াহে ৰাইজৰ আৰু দেশৰ উপকাৰ হব। কিন্তু তাকে নকৰি এই state trading ৰ বিৰুদ্ধে ৰাইজক সজাগ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। ইয়াৰ আচল কাৰণ হৈছে যে তেওঁলোকৰ বেচি ভাগেই মধ্যস্থ ব্যৱসায়ীৰ লগত জড়িত। সেই মধ্যস্থ ব্যৱসায়ী সকলে ৰাইজক খেতিৰ আগতেই ধন দি থয় আৰু খেতি উঠাৰ লগে লগেই সস্তাত ধানবোৰ কিনি বেচি লাভত ধান কলত বিক্ৰি কৰি দিয়ে। এই State Trading হোৱাৰ কাৰণে এইদৰে লাভ কৰিব নোৱাৰা হয়। এতিয়া Service Co-operative Society এ ৰাইজৰ পৰা ধান কিনি আনি Apex Marketing Society ক জমা দিব লাগে। কিন্তু কেতিয়াবা টকা পোৱাত পলম হলে কিছু অসুবিধা হয়। কিন্তু চৰকাৰে যদি service co-operative ক পোনে পোনেই চৰকাৰী গুদামত ধান দিব পৰা কৰে তেনেহলে state trading আৰু কাৰ্য্যকৰী হব বুলি মই ভাবো। ইয়াকে কৈ মই মাননীয়া চন্দাৰ শলাগনি প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছো।

Shri GHANASHYAM TALUKDAR (Sorbhog) : Mr. Speaker, Sir, the Governor in his Address has not mentioned anything about Manipur, Tripura and N.E.F.A. It would have been better had the Governor mentioned about inclusion of Manipur, Tripura and N.E.F.A with Assam. Sir, there has been persistent demand from the people of Assam that N.E.F.A. should be included in Assam, but the Governor is quite silent on this point. In fact N.E.F.A. has a close economic and cultural tie with the rest of Assam in ancient days. Not only that if we read the history of Assam, we will find that the people of Assam used to go and come to and from N.E.F.A. but because of the supreme power which came to Assam later on, they created a separate administrative unit altogether and did not allow the people of Assam to go to N.E.F.A. During the British regime it was not possible to go to N.E.F.A. or even to contact freely the people of N.E.F.A. This was done during the British days for the purpose of keeping some difference between the people living in N.E.F.A. and the people living in Assam and so the British kept the people living in N.E.F.A. completely separated from the rest of Assam. It was not possible to go to N.E.F.A. during the British days.

When we got independence, after independence, why there should be such difference ? We cannot go to N.E.F.A. and N.E.F.A. people as well cannot come to Assam without any pass or permit. This is a very sorry state of affairs. Students of N.E.F.A. have not been allowed to come and take part in games in Assam. Let me read from one of the resolutions of the students passed on 8th of October, 1956. It was stated that Pasighat High School was opened four or five years back, but the students have not been given any opportunity to take part in games in Assam. Therefore, the students' meeting requested the Government to give an opportunity to the tribal students to join Upper Assam tournament. If this is the case, Sir,

this is very bad. Even to take part in games, the students of Pasighat High School are not allowed to come to Assam and this sort of restrictions should be abolished forthwith.

Then, coming to the administration of N.E.F.A., there also the Assamese people are practically denied of any opportunity to take part in the administration. Outsiders are, as a rule, brought and recruited to take part in the N.E.F.A. administration and these outsiders generally nourish an anti-Assamese feeling. We have come across many instances of such anti-Assamese demonstrations. In Teju, for instance, an Assamese was ill-treated by an Officer for wearing a *gamcha*.

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) : The Political Officer there is an Assamese gentleman.

Shri GHANASHYAM TALUKDAR (Sorbhog) : Yes Sir, I shall show you later on.

Mr. SPEAKER : The Political Officer in Teju is an Assamese gentleman.

Shri GHANASHYAM TALUKDAR : Not now, Sir. The present officer may be an Assamese gentleman, but not beforehand. An high official ill-treated an Assamese officer in N.E.F.A. and I shall prove it, Sir. Then, Sir, the Political Officers and the Assistant Political Officers are not recruited from among the Assamese people; of course, there are only a very few Assistant Political Officers from Assam. In Education also, Sir, in N.E.F.A. the Assamese people are not given much opportunity to serve.

Then, coming to the Naga Hills, we find only about two years back, a new unit was created called N.H.T.A. comprising of Naga Hills and Tuensang directly under Central administration. Practically it appears, though these areas were severed from the State administration and put under Central administration with a view to eliminate problems fresh problems have rather cropped up and none solved as a result. As regards Manipur and Tripura, we find these are also two Union Territories. Government of India are extending very liberal financial assistance to these territories and still little improvement has since been effected. The people of Agartala as also the people of Manipur have come to Assam and in fact without coming through Assam, they cannot go anywhere in the rest of the country. I hope our Government will move the Central Government for inclusion of these territories as also N.E.F.A. and N.H.T.A. into Assam. Then only there can be all round development.

Coming now to river valley projects, Sir, here also we are very much lagging behind other States. Governor's address did not mention anything tangible in this respect. In the Punjab, the Bhakra Nangal project was undertaken and completed at a cost of Rs.150 crores irrigating huge acres of land. Then looking to our neighbouring State, we find Damodar Valley project which was taken up and completed at a cost of Rs.80 crores which has brought a boon to the people, along with Hirakund, Teesta and other such projects. In Bengal, we have seen recently a project was taken up which was called the Jaldhaka project and agreement was made with the Bhutan Government in terms of mutual benefit and assistance. Here in Assam, although the Central Water Power in its Quinquennial report

recommended that the four river valley projects i.e., Manas, Barak, Dihing and Subansiri, should be taken up, in actual field, not a single out of these four, has been taken in hand. In the case of Manas project, the Bhutan Government was not willing to give permission to erect dams in Bhutan territory, but after Pandit Nehru's visit to Bhutan and Jugme Dorjee's visit to India, I think the situation has eased considerably and the Government could come to an agreement with the Bhutan Government. Why not our Government make international agreement with the Bhutan Government on this matter? During the last 12 years, Sir, our people have been collecting data for the Manas river valley project but uptil now, nothing has been done, though 12 years passed away and I do not know how many more years will be allowed to lapse before the requisite data are collected. It is high time that our Government should take up more seriously these river valley projects and bring about economic boon to the people, otherwise there is bound to be devastation by these rivers which are turbulent, causing erosion and other distresses.

As regards communications, Sir, we see we have got the railway system in Assam which is the main source of communication, but this railway system has not yet been properly developed. We have now had our Railway headquarters at Pandu, but after the headquarters was established at Pandu, the situation has not very much improved compared to what was obtaining when the headquarter was in Gorakhpur in Uttar Pradesh. Train timings during those days were better in Assam than the timings now existing after the establishment of the Railway headquarters at Pandu two years ago. For example, if one has to catch the train from Patiladaha or Sarupeta, he gets a train at about 2 O'clock in the morning and the next train is at 4 p.m. In order to go down to Sarupeta, there is no down train from 10 a.m. in the morning till 2 a.m. in the morning. This is a very sorry state of affairs. In this Assembly there was much talk on train timings and that train timings should be changed, so that people can conveniently board from one place to another, but after the headquarters was established at Pandu, nothing worth—nothing was done in this respect. Again, Sir, not a single mile of new railway line has been constructed and I would like to suggest that railway line should be extended upto Garo Hills, railway line should be extended to N.E.F.A., upto North Lakhimpur and then only we can make real progress.

Coming to road transport, we find here also we are far lagging behind other States. North Trunk Road, it appears, has not as yet been nationalised and it is high time that the North Trunk Road should be nationalised. It is true, Sir, that the Brahmaputra Bridge is being constructed and in the course of one or two years' time, work will be completed. But there are other unbridged rivers which should also be bridged immediately. North Trunk Road is intersected by several rivers and unless they are bridged, it will be no use converting the North Trunk Road into a national highway. Then, Sir, Shillong-Badarpur road should also be nationalised.

There should be bridges over the Beki, Bhulukadoba, Manas and the Aic rivers.

Coming from road transport to river transport, we have only 6,000 miles of navigable waterways, but actually only 1,000 miles are fully navigable and the balance of 5,000 miles are not navigable. Our Government should take the case of navigability of these 5,000 miles of waterways

and if our Government does not have enough funds it should move the Central Government to give more funds. This Government should move the Central Government to give more grant so that these six thousand of waterways which we have at present can be made navigable.

Then, coming to air transport. In this question of air transport also we have seen that many aerodromes which have been constructed during the war time are lying unused in various parts of the country. These unused aerodromes such as Sorbhog aerodrome, which are lying unused should be developed and improved so that they can be utilised. So steps should be taken to utilise these wartime aerodromes at small cost.

Then another thing Sir, coming to the Panchayat Act. Recently *ad-hoc* Anchalik Panchayat Committees were constituted but we have seen that some members have been appointed to these *ad-hoc* Anchalik Panchayat Committees who cannot attend meetings because they are too old and in some cases women members are appointed who also cannot attend meetings because they are either too old or because of the distance. Again some other people are appointed to these committees who are not willing to go to the meetings, but they have been appointed from the top without taking their consent. I hope Government will take immediate steps to see that the elections are held immediately and these *ad-hoc* committees should not be allowed to continue indefinitely otherwise it will be detrimental to our democracy. It will not help democracy, it will not serve the purpose which are behind the Panchayat Act. Sir, if this is done then sure the Ram Raj enunciated by Mahatma Gandhi will come. If this is not done, the Panchayat Act will prove a failure.

I do not want to say much on this, so with these few words I conclude my speech.

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA (Digboi):

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় বাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ ওপৰত মাননীয়া সদস্য শ্রীমতী চন্দাই যিটো শলাগনী প্ৰস্তাব আগবঢ়াইছে তাকে সমৰ্থন কৰি দুআঘাৰ মান কৰ খুজিছোঁ। বাজ্যপালৰ ভাষণত বাজ্য চৰকাৰে দেশৰ উন্নতিৰ কাৰণে যিবিলাক সমস্যাৰ সমাধান কৰি আহিছে আৰু অহাৰ বছৰৰ কাৰণে কি কৰিব লাগে তাত ইঙ্গিত দিছে। যিসকলে বাজ্যপালৰ ভাষণত সকলো সমস্যাৰ বিস্তৃত বিৱৰণ বিচাৰি হতাশ হৈছে তেখেত সকলক বাজ্যপালৰ বক্তৃতাত প্ৰথম ছেদলৈ আঙুলীয়াই দিব খজিছোঁ। বাজ্যপালে নিজেই কৈছে যে প্ৰশাসনীয় আৰু আৰ্থিক সমস্যাৰ সকলো কথাৰ বিশদ বিৱৰণ অৰ্থমন্ত্ৰীয়ে দিব তেখেতে কেৱল যোৱা বছৰ চৰকাৰে সমাধান কৰিব লগা সমস্যাৱলীৰ আৰু অহা বছৰ কৰিবলৈ লোৱা কামৰ এটা সংক্ষিপ্ত বিৱৰণহে দিছে। সেই কাৰণে মই তেখেত সকলক অনুৰোধ জনাওঁ যেন তেখেত সকলে বিভূ মন্ত্ৰীৰ বাজেট বক্তৃতা শুনিবলৈ আৰু কেইটামান দিন অপেক্ষা কৰে। দেখা গৈছে বিৰোধী দলৰ পূৰ্ববৰ্তী বক্তাসকলে বাজ্যপালৰ বক্তৃতাৰ সকলো প্ৰসঙ্গত মোৰ বিশ্লেষণ কেৱল সমালোচনাৰ অৰ্থেই নানা অজুহাত দেখুৱাই আক্ৰমণ কৰি কেইটামান আক্ৰোশমূলক কথাৰ বাহিৰে কোনো বকমৰ Concrete আৰু Constructive suggestion দিব পৰা নাই। তেখেত সকলে যি সমালোচনা অবতারণা কৰিছে, সেই বিলাক নিৰপেক্ষ ভাবে হোৱাহলে গ্ৰহণ কৰাত আপত্তি নাথাকিল হেতেন। আনহাতে বিৰোধীদলৰ সদস্যসকলে চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰা নীতি বা আঁচনি সম্পৰ্কে দ্বিগত প্ৰকাশ কৰা নাই বৰং প্ৰকাশস্বৰূপে সেইবোৰ সম্পূৰ্ণ সমৰ্থন কৰি মাথো আঁচনিসমূহ কাৰ্য্যকৰী কৰোঁতে পোৱা দুই-এটা খুতি-নাতিৰ কথাকেহে অতিৰিক্ত কৰি দেখুৱাইছে। বাজ্যপালৰ ভাষণত চীনৰ আক্ৰমণৰ

কাৰণে দৰ্শন প্ৰকাশ কৰা হৈছে আৰু তাৰ প্ৰতিবোধ কৰি নিজৰ দেশ বন্ধাৰ কাৰণে আৱশ্যকীয় দক্ষতা প্ৰকাশ কৰি নেহকৰে লোৱা নীতিক সমৰ্থন জনাইছে, কিন্তু আচৰিত কথা যে বিৰোধীদলৰ কমুউনিষ্ট বন্ধুসকলে চীনৰ আক্ৰমণৰ বিষয়ে এম্বাৰ মতা নাই। চৰকাৰৰ কামত অতি সামান্য কথাৰো খুঁত ধৰি বক্তৃতাৰ কামত নহয়) যি ধৰণে তেখেত সকলে দেশৰ প্ৰতি গভীৰ চিন্তা কৰা দেখুৱায় তালৈ চাই মোৰ বোধেৰে তেখেত সকলে ৰাজ্যপালৰ ভাষণত সমুদায় প্ৰকাশ কৰি অভিনন্দনহে জ্ঞাপন কৰিব লাগিছিল। অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আচৰিত হৈছো যে চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰা অতি আৱশ্যকীয় আৰু মঙ্গলজনক আঁচনি বোৰৰ প্ৰতিও অনৰ্থক সন্দেহ প্ৰকাশ কৰি তাৰ কু-ফলৰ কথা কল্পনা কৰি বিৰোধী মনোভাৱ এটা গঢ়ি তুলিবলৈ কমুউনিষ্ট বন্ধুসকলে প্ৰয়াস কৰিছে। উদাহৰণস্বৰূপে মই কওঁ যে চৰকাৰে আমাৰ পুলিচ বাহিনীৰ কাৰ্য্যদক্ষতা বঢ়াবৰ কাৰণে দেৰগাঁওত যি প্ৰশিক্ষনৰ ব্যৱস্থা কৰিছে বিশেষকৈ আমাৰ চোৰাংচোৱা বিভাগৰ কাৰণে নতুনকৈ যি প্ৰতিস্থানৰ ব্যৱস্থা কৰিছে তাৰ প্ৰতি মোৰ বন্ধু শ্ৰীতৰ্কন সেন ডেকাই সন্দেহ প্ৰকাশ কৰিছে আৰু প্ৰশ্ন কৰিছে যে এই ব্যৱস্থা দেশত শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰণে নে জনতাক দমাৰৰ কাৰণে কৰা হৈছে। কোনো সুস্থ চৰকাৰে আইন আৰু শৃঙ্খলা বিহীনহৈ দেশ এখন চলিবলৈ দিব নোৱাৰে আৰু এই আইন আৰু শৃঙ্খলা বন্ধাৰ প্ৰথম দায়িত্ব পুলিচ বাহিনীৰ ওপৰত ন্যস্ত কৰা হৈছে। সেই দেখি মই স্বীকাৰ কৰোঁ যে যদি কোনোবাই গণতন্ত্ৰৰ নামত, জনতাৰ নামত ভুৱা ধ্বনি তুলি Law and Order বিৰোধী কাম কৰে তেনেহলে তাকো দমন কৰি দেশত Law and Order প্ৰতিষ্ঠা কৰি আমাৰ পুলিচ বাহিনীয়ে স্বদক্ষতাৰ পৰিচয় দিব। মই সন্দৰ্ভতে উনু কিয়াৰ খোজোঁ যে শ্ৰীমতী লিলী সেন গুপ্তাই লিডুৰ কয়লাখনি সমূহৰ অলপতে হোৱা যি ধৰ্ম্মঘটৰ কথা অৱতাৰণা কৰিছিল সেই ধৰ্ম্মঘট কমুউনিষ্ট সকলৰ পৰিচালনাতেই হৈছিল। ধৰ্ম্মঘট সম্পূৰ্ণ বেআইনী আছিল। তাত দেশ বিৰোধী ধ্বনি তুলি হৈছিল আৰু মিছা আৰু উত্তেজনা পূৰ্ণ ভাষণেৰে নিৰীহ বনুৱাসকলক উত্তেজিত কৰি তোলা হৈছিল। এনে অৱস্থাত কংগ্ৰেছ চৰকাৰ নহৈ কমুউনিষ্ট চৰকাৰ হোৱা হেতেন মোৰ দৃষ্টিবিশ্বাস তাৰ পৰিণাম অতি শোচনীয় হ'লহেতেন। কিন্তু আমাৰ পুলিচ বাহিনীয়ে সকলো সহ্য কৰি কোনো অঘটন নঘটাকৈ শান্তি ৰক্ষা কৰাত সফল হৈছে আৰু তাৰ ভাবে মই তেওঁলোকৰ আন্তৰিক শলাগ লৈছোঁ। আজি মই কমুউনিষ্ট বন্ধু সকলক অনুৰোধ কৰিব খোজোঁ যে তেখেতসকলে দেশৰ ক্ষতিকাৰক বিৰোধী মনোভাৱ এৰি দি চৰকাৰৰ জনকল্যাণ-মূলক আঁচনি সমূহৰ প্ৰতি সমৰ্থন জনাই তাক কাৰ্য্যকৰী কৰি তোলাত যেন সহযোগ কৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, চৰকাৰৰ ভূমি নীতিকে। বিৰোধীদলৰ বন্ধুসকলে সমালোচনা কৰিছে। কিন্তু এটা কথা তেখেতসকলে জানিও কোনো এজনেও তাৰ উল্লেখ কৰা নাই। অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈকে সকলোৱে জানে যে আমাৰ ৰাজ্যত আৱশ্যকীয় আইন কানুন থকা স্বত্বেও কি ভাবে অবাধে বেদখল কাৰ্য্য চলিব লাগিছে অথচ তাৰ উচ্ছেদৰ কাৰণে উপযুক্ত ব্যৱস্থা হোৱা নাই। যদি ইয়াৰ প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে উপযুক্ত কঠোৰ ব্যৱস্থা অববহন কৰা নহয় আৰু বেদখল কাৰ্য্য অবিৰল চলি থাকে তেন্তে এনে এটা অচিৰে সময় আহিব যেতিয়া অসমৰ মাটি সমূলি নাইকিয়া হৈ যাব গ্ৰেজিং নাইকিয়া হ'ব, ফৰেষ্ট বিজাভ আদি কমি নাইকিয়া হৈ যাব। চৰকাৰে কঠোৰ নীতি এটা নোলোৱাৰ কাৰণে এনে এটা মানুহৰ ভাব হৈছে যেন চৰকাৰী মাটি দখল কৰাত কোনো অনুমতিৰ আৱশ্যক নাই। বেদখল কৰি বহিব পাৰিলেই নিজৰ নিজৰ মাটি হৈ গ'ল। এই মনোভাৱ গঢ়ি তুলি বেদখল কৰাত সহায় কৰিছে আজি প্ৰতিক্ৰিয়াশীল কিছমান দালালে আৰু বিৰোধী দল সমূহে। অধ্যক্ষ মহোদয়, টিৰাপ ট্ৰেন্সফাৰ্ড অঞ্চলত আৰু বুঢ়ীদিহিং মৌজাত বিৰোধী দলৰ কিছুমান লোকৰ প্ৰবোচনাত শ শ মানুহে আন ক্লাচডু ফৰেষ্ট বিজাৰ্ডত আৰু অন্যান্য ঠাইত মাটি বেদখল কৰিছে।

এই বেদখল সকলৰ প্ৰায়ভাগৰে আন ঠাইত মাটি আছে আৰু বহুত অসমৰ বাহিৰৰ মানুহ, আজি কিছুমান মানুহে নিজৰ ব্যক্তিগত স্বাধৰ কাৰণে আৰু কিছুমানে দলীয় স্বাধৰ কাৰণে নপতা কুকন হৈ 'leader' ব ভূমিকা লৈ এনে ধৰণে বেদখল কৰিবলৈ সংগঠন কৰিছে, উচৰ্চনি দিছে আৰু সহায় কৰিছে। মই আচৰিত হৈছো যে এনে এটা অন্যায় আৰু দেশৰ ক্ষতিকাবক কথাৰ প্ৰতি বিৰোধী বন্ধুসকলে আওকাণ কৰিছে। মইয়ে এই গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাটোৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰোঁ। আৰু অনুৰোধ কৰোঁ যেন আৱশ্যক হলে আইন সংশোধন কৰি হলেও চৰকাৰে অতি কঠোৰ হাতেৰে এই আইনহীনতাৰ উচ্ছেদ কৰে। সেয়ে নহলে আমাৰ বাহিৰৰ স্বাধ চৰকাৰে বাহিৰ নোৱাৰিব আৰু ভবিষ্যৎ বংশধৰ সকলে আমাক জগবীয়া কৰিব।

কিন্তু বন্ধু শ্ৰীডেকা ডাঙৰীয়াই যত দুই এঠাইত চৰকাৰে অতি ন্যায্যদৰে ভাবে বেদখল উচ্ছেদ কৰিছে তাৰো সমালোচনা কৰিছে। তেখেতে দলীয় মনোভাব পৰিত্যাগ কৰি বাস্তৱ দৃষ্টি ভঙ্গিৰে সৈতে নিৰপেক্ষ সমালোচনা কৰা হেঁতেন বেখল উচ্ছেদ কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰৰ শলাগ ললে হেঁতেন আৰু উচ্ছেদ নকৰাৰ কাৰণে দুখ প্ৰকাশ কৰিলে হেঁতেন। মই বিৰোধীদলৰ বন্ধুসকলক সোৱাই দিব খোজো যে এনে ধৰণে বেআইনী ভাবে বেদখল চলি থাকিলে চৰকাৰৰ কোনো ভূমি নীতিয়েই কৃতকাৰ্য হব নোৱাৰে আৰু মাটিহীন মানুহেও মাটি পাব নোৱাৰে।

Shri HIRALAL PATWARY (Panery): কংগ্ৰেছে চান্দা লৈ বেদখল কৰিবলৈ দিয়ে।

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA (Digboi): মই অনুৰোধ কৰিছোঁ। পাটোৱাৰী ডাঙৰীয়াই কত কোন কংগ্ৰেছ নেতাই তেনেকুৱা কৰিছে তাক চৰকাৰৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰক। মই বিশ্বাস কৰোঁ যে কংগ্ৰেছৰ মানুহেও বেআইনী ভাবে বেদখল কৰিলে তাক উচ্ছেদ কৰিবলৈ কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ সংগাহস আছে আৰু কৰিব।

মহোদয়, আন এটা কথা হল নগা পাহাৰৰ কথা। এই বিষয়ে গৱৰ্ণৰে উল্লেখ কৰিছে এই সূত্ৰতে মই কওঁ যে চিৰাপত অলপতে এমাহৰ ভিতৰতে তিনিটা ডকাইতি ঘটি গৈছে। ডকাইতি নগা সকলে কৰিছে বুলিয়েই জনসাধাৰণে সন্দেহ কৰে। ডকাইতে কেইটা প্ৰায় একেধৰণেৰে আছিল আৰু ডকাইত সকল বন্দুক বাকদেৰে সোমজিজ্ঞাসিত আছিল, এই তিনিটা ঘটনাৰ ভিতৰত শেষৰটো বেছি ভয়াবহ আছিল আৰু সাতজন মানুহে ডকাইতৰ হাতত বৰ সংঘাতিক ধৰণে আঘাত পাইছিল। এই ডকাইতৰ দলবোৰক জনসাধাৰণে নগা বিদ্ৰোহীসকলৰে কাম বুলি ভাবি বৰ গম্ভীৰ হৈছে। মই চৰকাৰক ইয়াৰ প্ৰতি দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰোঁ। আৰু যদি সঁচাকৈয়ে নগা বিদ্ৰোহীৰ কান হয় তেনেহলে তাৰ প্ৰতিবন্ধাৰ আৱশ্যকীয় আৰু আশু ব্যৱস্থা কৰিবলৈ অনুৰোধ জনাওঁ।

আৰু এটা কথা State Trading ৰ বিষয়ে ভালেখিনি আলোচনা কৰা হৈছে। State Trading, service co-operative, Field management-committee, Panchayat ইত্যাদি আঁচনি কাৰ্য্যকৰী হবলৈ যোৱা দেখি আমাৰ বিৰোধী পাৰ্টিৰ বন্ধু সকলৰ ভয় লাগিছে। বিশেষকৈ আমাৰ কমিউনিষ্ট বন্ধু সকলে ভাবিছে যে কংগ্ৰেছে সমাজবাদ প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ বাস্তৱ দৃষ্টিভঙ্গি লৈ এই আঁচনিবোৰ গ্ৰহণ কৰি যি এটা শান্তিপূৰ্ণ নীৰৱ বিপ্লৱৰ সৃষ্টি কৰিছে তাত কৃতকাৰ্য্য হলে ভাৰতীয় কমিউনিষ্ট সকলে গ্ৰহণ কৰা নীতি আৰু কাৰ্য্য পন্থাৰ প্ৰতি মানুহে বিশ্বাস হেৰুৱাব। সেইদেখি এতিয়া তেওঁলোকে সমালোচনাৰ যোগেদি বাইজক আকৌ বিপথগামী কৰিবৰ প্ৰচেষ্টা কৰিছে। মই ভাবোঁ যে আমাৰ সকলোৱে আমাৰ মূল উদ্দেশ্য আগত ৰাখি কাম কৰা উচিত। আমাৰ মূল উদ্দেশ্য হল এখন শোষণহীন সমাজ-বাদী সমাজ গঠন কৰা। সেই উদ্দেশ্য সাধনৰ কাৰণেই কংগ্ৰেছে এই আঁচনিসমূহ

গ্রহণ কৰি এক শান্তিপূৰ্ণ বিৰাট বিয়ৱৰ গৃহীত কৰিছে। যদি কমুনিষ্ট পাৰ্টিৰো প্ৰকৃতপক্ষে তেনে এখন সমাজবাদী সমাজ গঠনেই উদ্দেশ্য হয় তেনেহলে তেখেত সকলে কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ এই বিপুল সাফল্যমণ্ডিত কৰাত সহযোগ কৰা উচিত আছিল কিন্তু দখৰে সৈতে কৰলগীয়া হৈছে যে এই আঁচনি কৃতকাৰ্য্য হলে জনসাধাৰণে কমুনিষ্ট পাৰ্টিৰ নীতি আৰু কাৰ্য্যৰ প্ৰতি আস্থা হেৰুৱাব বুলি আজি তেখেতসকলে ভয় পাইয়েই ইয়াৰ বিৰোধীতা কৰিছে। মই তেখেতসকলক সকলো দলীয় স্বাধ বাদ দি দেশৰ মঙ্গলৰ কাৰণে এই বিৰাট আৰু মহান বিপুল সফল কৰি আঁচনি-সমূহ কাৰ্য্যকৰী কৰাত সক্ৰিয় সহযোগ কৰিবলৈ অনুৰোধ জনাওঁ।

আন এটা কথা শ্ৰীযুত ডেকা ডাঙৰীয়াই শাসন নীতি সম্বন্ধে সমালোচনা কৰিছে। তেখেতক এটা কথা সোৱবাই দিব খোজো সেইটো হৈছে কেবেলাৰ কথা। কেবেলাই ২৮ মাহ শাসন চলাই কি কৰিলে সেই কথা অকল ভাৰতবৰ্ষই নহয় গোটেই পৃথিবীয়ে জানে। কেবেলাই প্ৰমাণ কৰিছে যে জনসাধাৰণৰ কমুনিষ্টৰ শাসন নীতিৰ ওপৰত আস্থা নাই, তেখেত সকলৰ নীতি এখন শান্তিকামী সমাজ বাদী সমাজ গঠনৰ পৰিপন্থী আনহাতে বিৰোধী বদ্ধ সকলে যিসমাজ পৰিকল্পনা কৰিছে সেই সমাজ গঠনত কংগ্ৰেছ চৰকাৰ তাৰ নবকীয় নীতি আৰু আঁচনিৰে আগবাঢ়ি গৈছে। গতিকে মই তেখেত সকলক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে তেখেত সকলে নিজৰ পাৰ্টিৰ অভিমান এৰি দি জনসাধাৰণৰ উন্নয়ন কাৰ্য্যৰ কংগ্ৰেছৰ লগত সহযোগিতা কৰিব।

Shrimati KAMAL KUMARI BARUA (Katonigaon): Mr. Speaker, Sir, I rise to support the motion of thanks tabled by Srimati Jyotsna Chanda for the Address of the Governor to this august House. Sir, we are thankful to the Governor for his Address as he has given us a vivid picture of the main achievements of the last year, and the policy of the Government for all round development of our State.

He has very rightly remarked that forceful occupation of Longju by the Chinese and their aggressive attitude has bewildered, shocked and angered our people with whom India had the closest cultural and other relations for more than 2,000 years. Sir, it is pure and simple that no country can tolerate such actions of unprovoked aggression. At least, for the courtesy's sake, China should not have forgotten that because of India's utmost effort she has got a place in the United Nations. The most painful thing is that the Communists of India termed this aggression as boundary dispute and advocate for the Chinese. Sir, we the Members of the House are thankful to the Governor for his congratulation to the House for adopting the resolution supporting the just and firm stand of our Prime Minister.

As a military person, our Governor has rightly appreciated that the people of Assam have reacted to the threat of aggression with calmness, fortitude and determination to meet any eventuality. He has praised the people of Assam for keeping the morale of the civilian population from whom the armed forces derive their strength. I hope such a praise-worthy remark will give inspiration to our people to keep the prestige of the motherland.

We are glad to know from the Governor that our relation with the Pakistan has improved considerably and Tughrgram has been restored to us. We hope the improved relation between these two countries will continue for ever.

Sir, from the address we are getting a correct picture of the recent activities of the Naga hostiles in our State. We are glad that overall comprehensive measures are undertaken by the Government to meet the situation. We are also thankful to the Government for the help to the famine stricken people of the Mizo District. Sir, it is a good news that serious crimes are declining in our State and effective measures are undertaken for better training of the police department.

Along with the maintenance of security, peace, law and order, the Governor has referred to the various activities which are undertaken for the development of our State and to make it a welfare State in the true sense of the term.

We fully hope that true and effective democratic decentralization will be materialised by the new Panchayat Act and the economic condition of the people of the rural areas which are the nerve centres of our State, will be improved by Service Co-operative and Field Management Committees and similar other measures which are undertaken for improvement of Agriculture, Cottage Industry and marketing facilities of the cultivators. Sir, we are glad to know from the Governor that for improvement of agricultural facilities of the State, the administrative set up in the Agriculture Department has been reorganised and strengthened on the lines of the recommendations of the Nalagarh Committee. We hope complete integration of Research Education and Extension should be made as according to the Committee Agriculture College in the State should unify these functions into a comprehensive scheme without which the College cannot work in solving the rural problems. As suggested by Nalagarh Committee we also hope that our three joint directors of our State should be entreated with land development and works, Extension, Education and Research separately to develop our agriculture and to solve our food problem.

We are thankful to the Governor that Government have been contemplating irrigation scheme and schemes for rehabilitating erosion effected and landless cultivators.

Sir, it has been rightly mentioned in the Governor's address that development of industry mainly depends on the availability of cheap power. We are glad to know that to meet the bulk requirement of power investigation and finalisation of the Kapily project is being looked into. We hope such other projects will also be taken for the development of our various industries.

The Governor has mentioned that various industries will grow up in Assam along with the starting up of the Refinery.

In this connection, I hope that along with making arrangements for employment of maximum number of people of the State in various industries provision should be made for training and apprenticeship of our youths in various industrial concerns, which will greatly help to solve the unemployment problem and proper utilisation of man power.

Sir, though Assam is rich in potentialities for various industries, economic problem of the State will be solved to a great extent if measures are adopted to exploit all its natural resources. Then only our standard of living will be raised and per capita income will be increased,

Thus in his address Governor has given us a true picture of the various activities undertaken by the Government for the all round development of the State.

Sir, we fully support Government move for total prohibition in the State. Though it will cause some loss to Government but indirectly it will help the State as the conditions of the people who are now addicted to liquor will be improved.

Sir, it is a good news that measures have been taken to gear up our administrative machinery through which our schemes are to be implemented.

Sir, we are glad that in preparing the draft outline of the Third Plan Government have given stress to increase food production, industrial development, to diversify employment potential, to increase per capita income to extend National Extension Service, compulsory Primary education, development of Scheduled Castes Scheduled Tribes and other Backward Classes etc.

Along with these I hope appropriate measures will be undertaken by Government so that education from Primary to University can get a proper place in the Third Plan for the mental, moral, cultural and physical development of all people for want of which neither any development scheme can be materialised nor the ideal of decentralised democracy can be achieved. With these few words I support the motion of thanks.

Shri BIRENDRA KUMAR DAS [Patacharkuchi (Reserved for Scheduled Tribes)] : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল মহোদয় ৰ ভাষণ সমৰ্থন কৰি মাননীয় চন্দই যি শলাগনি প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে তাৰ বিৰোধীতা কৰি যি সংশোধনী প্ৰস্তাৱ দিছে মই সেই সংশোধনী প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিছোঁ।

২৭/২/৬০

অসমৰ যিবিলাক প্ৰধান সমস্যা সেই সমস্যাবোৰ কেনেকৈ সমাধান কৰিব পাৰি তাৰ কোনো উল্লেখ নাই। অসমীয়া ভাষাক কেনেকৈ বাঘু ভাষা কৰিব পাৰি সেই বিষয়েও কোনো উল্লেখ নাই। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত চীনা আক্ৰমণৰ কথা উল্লেখ আছে। এই সদনৰ যোৱা অধিবেশনত চীনা আক্ৰমণৰ বিষয়ে যথেষ্ট বিশদ আলোচনা হৈছিল আৰু এই সদনে সেই আক্ৰমণৰ প্ৰতিবাদ কৰিছিল আৰু প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ মত সমৰ্থন কৰা হৈছিল। প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে কৈছিল যে যেতিয়ালৈকে চীনে অধিকৃত অঞ্চল—বিশেষকৈ লংজু ত্যাগ নকৰে তেতিয়ালৈকে আলোচনাৰ কোনো সূত্ৰপাত হ'ব নোৱাৰে। এই কথাটো আমি প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ লগত এক মত। কিন্তু দেখি আচৰিত হৈছো যে কেনেকৈ প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ এই পৰবাঘু নীতি হঠাৎ সলনি হ'বলৈ পালে। আমি আচৰিত হৈছো এতিয়া কেনেকৈ চীনৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিব খুজিছে যেহেতু আগতে কৈছিল যে লংজু ত্যাগ নকৰালৈকে কোনো আলোচনা হ'ব নোৱাৰে। আমি ভাৰতৰ কমিউনিষ্টক বিৰোধীতা কৰিছো অথচ চীন ৰুচৰ লগত ভাই।

আমি ভাবো, চীন কমিউনিষ্ট, ৰাচিয়াৰ কমিউনিষ্ট আৰু ভাৰতৰ কমিউনিষ্ট সকলো একে কমিউনিষ্ট। যেতিয়ালৈকে লংজু পৰিত্যাগ নকৰে তেতিয়ালৈকে চীনৰ লগত কোনো আলাপ আলোচনা হ'ব নোৱাৰে। এনে এটা নীতি ভিত্তি কৰি আমাৰ জনসাধাৰণে তথা এই সদনত লোৱা প্ৰস্তাৱৰ জৰিয়তে আমি সেই নীতিৰ সমৰ্থন জনাইছিলো। এতিয়া দেখো যে সেই নীতিৰ পৰিবৰ্তন ঘটিছে। এই কথা মই প্ৰধান মন্ত্ৰীক জনাই দিয়া উচিত বুলি মই গ্ৰাহ্য। নহলে জনসাধাৰণক ভুলপথে পৰিচালনা কৰা হ'ব।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমাৰ শাসন যন্ত্ৰৰ নীতিৰ কোনো বৰ্ণনা দেখা নাযায়। এতিয়া সকলো বিভাগতে দুৰ্নীতি পূৰ্ণোদ্যমে চলি আছে। আমোলাত্মীকতাৰ বঙা ফিতাৰ আৰতে এতিয়াও সকলো লুকুই থাকে। এই দুৰ্নীতি নিৰাৱৰণৰ কাৰণে চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা Anticorruption বিভাগ খোলা হৈছে কিন্তু কিমান Case ধৰিছে আৰু কাক জৰিমনা কৰিছে?

বাইজৰ তৰফৰ পৰা আবেদন নিবেদন জনাই যিবিলাক দৰ্খাস্ত দিয়ে তাৰ কোনো উত্তৰেই নাই। এইবিলাক চৰকাৰী অফিচতে পৰি থকা দেখা যায়। আমাৰ সৰ্ব-সাধাৰণৰ ইমান সঞ্চল নাই যে বাবে বাবে টকা খৰচ কৰি শ্বিলঙৰ ৰাজধানীলৈ আহি খবৰ কৰিব পাৰে। বহুতে নতুনকৈ আহি শ্বিলঙৰ অফিচ চিনিবলৈকে টান পায়। ই এটা ডাঙৰ সমস্যা। যদি ৰাজধানী গুৱাহাটীলৈ দিয়া হয়, তেন্তে গৰীব সৰ্বসাধাৰণ এই যন্ত্ৰনাৰ পৰা বক্ষা পায়। গতিকে ৰাজধানীখন অচিৰে গুৱাহাটীত নিয়াৰ দিহা কৰিব লাগে। তেতিয়া হ'লে সকলোৱে সকলো বকমৰ সুবিধা পাব। তৃতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ ভিতৰত ৰাজধানী গুৱাহাটীলৈ নিব লাগে।

আজি বহু দিনৰে পৰা অসমীয়া ভাষাক ৰাজ্যিক ভাষা কৰিবলৈ বাইজে দাবি কৰি আহিছে; অসম সাহিত্য সভাই ইমান দিনে দাবি কৰাৰ উপৰিও নানা প্ৰস্তাৱ লৈছে সংবিধানতো এই কথা আছে যে প্ৰতি ৰাজ্যতে নিজা নিজা ৰাজ্যিক ভাষা হ'ব লাগে, আৰু সেই হিচাবে বহু ৰাজ্যতে নিজ ভাষাই ৰাজ্যিক ভাষাৰ স্থান পাইছে। কিন্তু আজিলৈকে অসমীয়া ভাষাক ৰাজ্যিক ভাষা বুলি ঘোষণা নকৰাটো বৰ দুখৰ বিষয়। অসমৰ জন-সাধাৰণৰ যি ইচ্ছা সেইটো পূৰণ কৰা চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য ই অসমৰ জনসাধাৰণৰ জন্মস্বত্ব। অসমীয়াক ৰাজ্যিক ভাষাত আখ্যা নিদিলে বাইজক বঞ্চিত কৰা হ'ব।

আমাৰ যিবিলাক বড়ো কছাৰী মানুহ তেওঁলোকে আজি বহুদিনৰ পৰা তেওঁলোকৰ মাতৃভাষাত প্ৰাথমিক মহলাত শিক্ষা দিব লাগে বুলি দাবি কৰি আহিছে। মই যোৱা অধিবেশনত এই কথা উল্লেখ কৰাত শিক্ষা মন্ত্ৰীয়ে চলোৱাৰ চেষ্টা কৰিব বুলি আশ্বাস দিছিল। আমাৰ মুখ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ ওচৰতো বড়ো ভাষা চলাব লাগে বুলি দাবি জনোৱা হৈছিল। তেখেতে উত্তৰ দিব বুলি কৈছিল। কিন্তু এতিয়ালৈকে কোনো জবাব নাই। মই আশা কৰোঁ তাক কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ বিশেষ ব্যৱস্থা কৰা হয়।

তাৰাংচত অসমত এটা নতুন সমস্যাই দেখা দিছে। আমাৰ ৰাজ্যত শিক্ষিত নিবনুৱা সংখ্যা দিনে দিনে বাঢ়ি গৈছে। তেওঁলোকক নিয়োগ কৰিবলৈ চৰকাৰে কোনো ব্যৱস্থাই কৰিব পৰা নাই। এই নিবনুৱা সকলে চাকৰিও নাপাই আৰু খেতিও কৰিব নোৱাৰে। এই সমস্যালৈ চৰকাৰে চোকা দৃষ্টি দিয়া দৰ্কাৰ। Oil Refinery কে আদি কৰি সকলো চৰকাৰী বেচৰকাৰী শিল্পানুষ্ঠান বিলাকত আমাৰ স্থানীয় নিবনুৱা সকলক চাকৰিত প্ৰথম স্থান দিব লাগে। তেনেকৈ আন আন কটিৰ শিল্পত সুযোগ সুবিধা দিয়া উচিত বুলি ভাবোঁ। আমি দেখিবলৈ পাইছোঁ State Trading টো ব্যৰ্থতাত পৰিণত হৈছে। আমাৰ দলৰ ফালৰ পৰা আমি নীতিগত হিচাবেহে সমৰ্থন কৰোঁ আৰু লগতে কওঁ যে যদি প্ৰণালীৰ সংশোধন কৰা নহয় ই ব্যৰ্থ হ'ব। চৰকাৰৰ নীতি হল Socialistic pattern of Society গঠন কৰা আৰু তাৰ মূল ভিত্তি হল সমবায়ৰ ভিত্তি। কিন্তু আদৰ্শ আৰু কাৰ্য্যৰ ব্যৱধান বহু বাঢ়ি গৈছে। অধ্যক্ষ মহোদয়—

Mr. SPEAKER : আপোনাৰ মাত্ৰ পাঁচ মিনিটহে সময় আছে।

Shri BIRENDRA KUMAR DAS [Patacharkuchi (Reserved for Scheduled Tribes)] : মই তেতিয়া কৈছিলো যে, সমাজ-তাত্ত্বিক সমাজ ব্যৱস্থা কাৰ্য্যত পৰিণত কৰাত প্ৰধানকৈ নিৰ্ভৰ কৰে আমাৰ দেশৰ সমবায় আন্দোলনৰ সফলতাৰ ওপৰত। যদি আমাৰ দেশৰ সমবায় সমিতি বিলাক বিশেষ ভাবে কাৰ্য্যকৰী হৈ নঠে তেন্তে আমাৰ সমাজৰ আবৰ্জনা বিলাক দৰ কৰি দেশৰ বৃহত মঙ্গলৰ হকে সমাজ তাত্ত্বিক সমাজ ব্যৱস্থাৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা সহজ নহব। আন হাতে এই কথা মই উল্লেখ নকৰিলে ভুল হব যে, বৰ্ত্তমানৰ সমবায় বিলাকৰ ভিতৰত কেৰুণ থকাৰ হেতু ক্ৰমান্বয়ে ৰাইজৰ আস্থা আৰু বিশ্বাস কমি আহিছে। সেই কাৰণে State Trading Societies আৰু Service Co-operative Societies বিলাকে যাতে তাৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্যৰ পৰা বাহিৰলৈ যাব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা অবলম্বন কৰিব বুলি আশা কৰিলো। State Trading বিলাকৰ স্থষ্টিৰ উদ্দেশ্যতে আছিল মধ্যস্থকাৰী ব্যবসায়ী সকলৰ সমাজ বিৰোধী কাৰ্য্য কলাপ বন্ধ কৰি, প্ৰকৃত খেতিয়ক সকলক অৰ্থাৎ যি শস্য উৎপাদন কৰে, তেওঁলোকৰ মঙ্গল সাধনৰ কাৰণে। কিন্তু কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত দেখা গৈছে যে, এই State Trading বিলাকৰ পৰা ধনী ব্যবসায়ী সকলৰ বেচি সুবিধা হৈছে। এই কথাও শ্ৰীযুত গোস্বামীয়ে উল্লেখ কৰিছে যে—এই ক্ষেত্ৰত ধনী ব্যবসায়ী সকলে State Trading ৰ আচল উদ্দেশ্য বাৰ্ষ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। তাৰ ফলত চৰকাৰে সিবিলাক মাৰ্কেটিং চোচাইটি—গৰবৰাহৰ কাৰণে গঠন কৰিছে অথবা যিবিলাক সমবায় সমিতি স্থাপিত হৈছে—সেইবিলাক কাম কৰিব পৰা নাই আৰু কাম কৰাৰ সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হৈছে। ইয়াৰ দ্বাৰাই এহাতে এই প্ৰতিষ্ঠান বিলাক পঙ্গু হৈছে আৰু আন হাতে খেতিয়ক জনসাধাৰণৰ আৰ্থিক অৱস্থা দিনক দিনে শোচনীয় হৈ উঠিছে যেহেতু তেওঁলোকে উৎপাদিত দ্ৰব্যৰ উচ্চ মূল্য পোৱা নাই। তাৰো-পৰি বেপাৰী সকলে দুমাইল দূৰৰ পৰা বস্ত্ৰ সংগ্ৰহ কৰি ১০ মাইল দূৰৰ পৰা মটৰেৰে অনা দেখুৱাই। ইয়াৰ ফলত ধানৰ বঢ়া দামত বেপাৰী সকলে বিক্ৰী কৰে আৰু কম দামত কৃষক সকলৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰে।

এই ক্ষেত্ৰত যি বিলাক মাৰ্কেটিং চোচাইটি চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা দিয়া হৈছে তেওঁলোকও—লাভৰ বৃহত অংশ বেপাৰী সকলৰ পৰা ভগাই লয় বুলি মোৰ বিশ্বাস।

(সময়ৰ সংকেট)

সেই কাৰণে মই কব খুজিছো যেন ধানৰ কাম বৃদ্ধি হব লাগে আৰু দুখীয়া খেতিয়ক সকল যাতে ইয়াৰ দ্বাৰা উপকৃত হয় তালৈ যেন চৰকাৰে চকু ৰাখে।

তাৰ পিচত পঞ্চায়ত প্ৰবৰ্ত্তন সম্বন্ধে ইয়াকে কওঁ যে—এই ব্যৱস্থা তালেই হৈছে। আজিৰ যুগত—চৰকাৰৰ ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰীকৰণ একান্ত প্ৰয়োজন হৈ উঠিছে। উদ্দেশ্য ইয়াৰ ভাল; কিন্তু—কাৰ্য্যতঃ পৰিলক্ষিত হৈছে যে—ইয়াক এক দলীয় ক্ষমতাৰ অন্তৰ্গত বাধিবলৈ লোৱা যেন অনুমান হৈছে। এই বিষয়ে বিত্ত মন্ত্ৰী মহোদয়ে আমাৰ বিৰোধী দলৰ দলপতিৰ লগত আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ সভা মনোনয়ন সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিছিল বুলি কৈছে যদিও সেইবিলাক কি লাইনত হৈছিল সেই বিষয়ে মোৰ সন্দেহ, পাচত হয়তো জানিব পৰা যাব।

Mr. SPEAKER: Your time is up.

Shri TAZAMMUL ALI BARLASKAR (Udarband): Mr. Speaker, Sir, I rise to support the motion moved by Mrs. Chanda offering thanks to the Governor for the address which he has been pleased to deliver in this House on the 26th February, 1960.

In this connection I like to make the following few observations:

The Governor in his address stated that our people have been supporting the stand of our Prime Minister against the aggressive attitude of the Chinese. I would request the people of our State to be in readiness to meet all the eventualities until the occupation of Indian territory is vacated by the Chinese.

We are glad to learn that our relationship with Pakistan has improved considerably. We hope that our Government will take all possible steps to complete the demarcation of the boundaries between Pakistan and our State at an early date. We are very much thankful to our Government for restoring Tukergram from the occupation of Pakistan.

While appreciating the steps taken by our Government to eradicate corruption I would like to stress that little has been done in comparison to the evil spread all over the Government machineries. Government shall have to take more drastic steps to remove this evil.

Government is adopting various measures for increasing food production to meet the necessity of our State which deserves appreciation of the public. I thank the Government for their bold steps for taking up State Trading in food-grains and their decision to procure 35 lakh mds. of paddy for this purpose.

I am happy to find that the Government is doing its best to carry on the flood control scheme for which Government has already committed to an excess expenditure of rupees 66 lakhas. And also the Government has already given their attention towards the necessity of irrigation in many parts of the State which will increase food production to a great extent.

In the sphere of communication I like to draw the attention of the Government to the construction of Barak Bridge, the work of which has been stopped for along time. In the last September session it was stated by the Public Works Department Minister in reply to a question put by me that the work of the bridge will be started very soon, but uptil now the work of the bridge is not started for reasons best known to the Government.

I like to draw the pointed attention of the Government and request to resume the work of the Barak bridge immediately.

We are glad to learn from the Governor's address that our Government is very conscious of their responsibility towards the undeveloped section of the population and trying their best for the all round development of this people.

We are also very glad to hear that our Panchayat legislation is one of the best in India. In this connection I like to request the Government to help the Panchayat election as early as possible to avoid public criticism.

With these few words I again extend my support to the motion moved by Mrs. Chanda and resume my seat.

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj): While supporting the motion of thanks moved by Shrimati Jyotsna Chanda, I beg to say that we are very grateful to our Governor for giving his statement in a nutshell. In as many as 24 paragraphs the Governor touched all the salient problems of our State. Of course there are many amendments moved by our friends from the opposition to the motion of thanks by Shrimati Jyotsna Chanda. But I think my friends in the opposition moved the amendments only to maintain the conventions of the House. Had all the points raised by the been included in these brief statements, it would have been a very great task. Probably my friends in the opposition did not care to read the very first paragraph that our Governor has narrated here:

"The Finance Minister will be reviewing in details the administrative and economic trends in our State and here I will content myself with briefly indicating the problems my Government had to face during this last year and what we have been doing and what we intend to do during the coming year."

These are only brief statements, not details. So, I think they should have some patience to wait for the budget speech of the Finance Minister. However, some friends while moving the amendments said here: "At the end of the motion moved by Shrimati Jyotsna Chanda M. L. A., the following be added:—(1) that in constituting the *Ad-hoc* Committees and areas of Anchalik Panchayats, great injustice has been done to the local people and their opinion has not been taken."

This arrangement has been made only for a few months and after two to four months there will be election when the public shall have more facilities and independence to express their views. Further more, all members nominated in all Panchayat are local people. So, it is unkind to say that local people has been neglected. In this regard one of my communist friends accused our Local Self-Government Minister why he was not consulted at the time of nominating members asserting that he was the leader of some party. But it remains me of an occasion, Sir, which I regretfully narrate here. At the time of probably increasing our salaries he accorded his consent in signing adownment but after that he made a statement otherwise and again when he was charged he replied: "I accodered my consent only and my party does not support this views." Then, how can we believe that he represents his party or that he represents himself?

Another accusation was that the Government has not moved the appropriate quarters for providing amenities to the Railway passengers or for extension of the Railway line to the areas not touched by the existing line. Probably, my friend did not care to know that a Railway line is under construction from Tezpur to North Lakhimpur. Again my friend Shri Tajuddin Ahmed said here that at the end of the motion moved by Shrimati Jyotsna Chanda, I M. L. A. should be added "to give real power in the hands of the basic masses through Panchayat Raj". I request the hon'ble Member to read at page No. 12 of the Governor's Address where he has definitely mentioned:

"I am glad to be able to say that our State Panchayat Legislation is amongst the best in India. The ideal of Democratic decentralisation has been translated into a perfect Act. In our scheme, with all the main powers at the base, that is in the villages and exercised by the Gaon Panchayats and coming up through the Anchalik Panchayats, which will provide the staff, technical know-how and advice at a higher level, and ascending to the Mahkuma Parishads, which will be advisory bodies, we have conceived a system of Government where the powers rest effectively with the people in the villages."

Here it is clearly mentioned. But I am afraid my friend has not read this pamphlet carefully. So, Sir, I think that they have submitted these motions only in order to maintain the conventions of this House, and they have not cared to read the address of the Governor. They tried to beat in the bush.

In the Address the Governor has kindly referred our closest cultural and other relations with the Chinese for 2000 years. We could not conceive how it could have changed between friendly countries for inequatorial time. Can we not say, Sir, that it is Communist, training which is responsible for this? So long they were not Communists, they were friendly to us. As soon as they put on the costume of Communists, they arranged to maintain our hearty connection. Now they have forgotten our friendly relations.

Sir, I express my deep gratitude to our Governor that this is for the first occasion that a separate programme has been taken up for the welfare of the other backward classes at the cost of Rs 5 lakhs. A huge section of the people belonging to other backward classes were so long down-trodden. At this stage I request the Government that irrespective of the Division of passing, students belonging to these backward communities should be given scholarships upto post-matric standard because all these students come from cultivating families and they read in schools situated in very backward areas where they do not get any facility for study. Some of these High Schools do not have a single graduate teacher. The students are not only very poor but they are to read in an environment not suitable for smooth study. In view of this they should be given post-matric scholarships irrespective of their division in passing.

We surely, Sir, feel for our friends in the Mizo Hills who are suffering a lot. Our Chief Minister and the Minister-in-charge of Tribal Affairs have visited the place and the Government is doing their best to help our brothers in the Mizo Hills. They are the real friends of our people. We have read a sloka in Sanskrit:

উৎসবে ব্যসনে চৈব দুৰ্ভিক্ষে বাষ্ট্ৰবিপ্লৱে,

ৰাজদ্বাৰে শূশানে যঃ স তিষ্ঠতিস বান্ধৱঃ ।

They are real friends who come to one's rescue at the time of danger and in need is a friend indeed. So Sir, besides this, Government efforts are there and along with Government efforts there should be non-officials as well as other leaders' efforts in order that our friends who are in danger may get timely help. Now I will refer to the point that has been raised by my friend Mr. Bhattacharyya. He was saying on the floor of this House that Government is making delay in the matter of issuing annual pattas, but my friend should remember that in this connection, there is a difference of opinion which is the cause of delay. In fact some people from Gossaigaon area came and met the Minister-in-charge on a deputation and told him that no hasty thing should be done in this matter. They objected for periodical patta. This deputation was led by Shri Mathias Tudu, M. L. A. in the opposition. My friend should know the real position and should not come to any definite conclusion without proper information. It is not the delay on part of the Government and therefore, Government should not be blamed for this. Now Sir, I will come to the question of unemployment. The unemployment situation in Assam is really very acute. Our Chief Minister sometime back sought the co-operation of the industrialists to ease the unemployment problem in the State by requesting the industrialists to offer the maximum employment to the sons of the soil. Along with steps taken by Government in a resolution in this matter, there were innumerable public meetings held all over the State and many resolutions were also passed calling attention of the Government to the fact and requesting the industrialists to give the maximum employment to the sons of the soil. But the problem is all the more distressing, except a few offices in the districts and the State headquarters at Shillong where some Assamese young boys and girls are getting employments. The vast majority of our young boys and girls in our State are practically getting no employment at all anywhere else. There are, in fact many Government departments specially the departments under the Central Government. In the offices of the Central Government, hundred of young boys and girls are employed in each and every year but it is a matter of regret to find that very few boys and girls of our State are being employed in the offices under the Central Government. If conditions are such what can we expect from the industrialists or such industrial concerns wherein not only officers, but assistants, even the office peons are recruited from outside the State to help the problem of unemployment when we are not getting good response from the offices of the Central Government. In fact there are plenty of vacancies in the offices of the Accountant General, Assam, the Posts and Telegraphs department and other offices under the Central Government and hundreds of young boys and girls are employed in these offices in each and every year, but I am sorry to inform the House that vacancies in the offices under the Central Government are never notified in our local gazette or local newspapers resulting that sons of the soil are kept in dark of vacancies. In this connection I may inform the House that the headquarters of the North East Frontier Railway have been established at Maligaon after a long untiring fight by our leaders with a view to giving employment to the sons and daughters of the soil and to help the unemployment problem of the State. But Sir, do our people get any benefit out of it? No, certainly not. Why? Because no advertisement of the vacancies in the railway department is published in the local gazette or local newspapers, like *Assam Tribune*, *Natun Assamiya*, *Janambhumi* and others. So Sir, I would request the Government to look into the matter and move the railway authority or the Central Government in order that necessary advertisements are published in the local papers so that our boys and girls can get information in time and compete with the other competitors. With these few words Sir, I beg to conclude my speech.

Dr. SRIHARI DAS (Barpeta): অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণত অসমৰ সমস্যা সমূহ ঠিকমতে দাঙি ধৰা হোৱা নাই আৰু চৰকাৰী নীতিবোৰো সঠিক ৰূপ প্ৰস্ফুটিত হৈ উঠা নাই। প্ৰথমতে স্বাস্থ্য নীতিকৈ ধৰা যাওক। স্বাস্থ্য জাতিৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান সম্পদ। স্বাস্থ্য ঠিক নেথাকিলে সংসাৰত মানুহে কোনো কামকে সুকলমে কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু স্বাস্থ্য নীতিতো চৰকাৰৰ বহুত অসোঁৱৰাহ দেখা যায়। অৱশ্যে অসম চৰকাৰে স্বাস্থ্য বিষয়ত যে একো নকৰা কৈ আছে সেইটোও নকওঁ। কৰিছে, বহুতো কৰিছে, কিন্তু সেই কৰাৰ ভিতৰতো বহুত অসোঁৱৰাহ দেখা যায়।

অসম চৰকাৰে কব লাগিছে ডাক্তৰৰ অভাৱ। মতা কথা। ডাক্তৰৰ অভাৱ। কিন্তু ১৯৪৬ চনৰ পাচত যি সকল ডাক্তৰ কোনো এটা National Medical School ৰ পৰা পাচ কৰিলে, (অৱশ্য অসমৰ ৰাজ্যৰ বাহিৰেৰে পৰা) তেতিয়া তেখেতসকলৰ ডাক্তৰ Register list ত নাম ভুক্ত কৰিবলৈ টান পালে আৰু সিহঁতক Unqualified বুলি আখ্যা দিলে। যদি সেয়ে হয়, তেন্তে সেই একে অনুষ্ঠানৰ পৰা ১৯৪৬ চনৰ আগত, পাচ কৰি অহা ডাক্তৰ সকলক কিয় বিনা সৰ্ত্তে ডাক্তৰী লিষ্টত নাম ভুক্ত কৰা হ'ল? অৰ্থাৎ তেখেত সকলক Registered Doctor বুলি কোৱা হ'ল। কি নীতিত চৰকাৰে এইটো কৰিলে আৰু বুজিবলৈ টান পাইছে।

এই ডাক্তৰ সকলে Local Board Dispensary বোৰত ১০ বছৰ, ১২ বছৰকৈ কাম কৰি বাইজক সেৱা কৰি আহিছিল। কিন্তু Local Board Dispensary বোৰ Government তে লোৱাৰ পাচত তেখেত সকলক ইঠাৎ চাকৰীৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰিলে। আৰু আন আন চাকৰি নকৰা ডাক্তৰ সকলৰ লগত এটা Refresher's Course আৰু পৰীক্ষা লবলৈ আদেশ দিলে। কিছুমানৰ ক্ষেত্ৰত Refresher's Course আৰু পৰীক্ষা আৰু কিছুমানৰ ক্ষেত্ৰত Unconditional registration কৰা কথাটো বা কি নীতিৰ ভিতৰেদি কৰিছে আৰু বুজিবলৈ টান পাইছে। আশা কৰো স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে বুজাই দিব। মেডিকেল কলেজৰ পৰা পাচ কৰা ডাক্তৰ সকলকো যদি কেই বছৰ মান পিচত এটা Refresher's Course দি পৰীক্ষা দিবলৈ কোৱা হয় মোৰ বোধেৰে বোধ হয় তেখেত সকলে পাচ কৰাত টান পাব।

একালে এই ডাক্তৰ সকলক চৰকাৰে নানা ভাবে কষ্ট দিছে, কিন্তু আনফালে Quackery চিকিৎসা বন্ধ কৰিবলৈ চৰকাৰে কিবা যত্ন লৈছে যেন গম পোৱা নেযায়। Quackery চিকিৎসাও চলি আছে আৰু ভেজাল ঔষধ অবৈধ ভাবে বিক্ৰয় হৈ আছে।

মহোদয়, ইয়াৰ পিচত মদ নিবাৰণী সম্বন্ধে অলপ কওঁ। চৰকাৰে মদ নিবাৰণৰ ব্যৱস্থা হাতত লোৱাত সূখী হৈছে আৰু এইটো ভাল কথা। ই স্বাস্থ্যৰ অপকাৰ কৰে। কিন্তু প্ৰকৃত পক্ষে মদ বন্ধ হৈছেনে? ওপৰে ওপৰে বন্ধ হৈছে যেন লাগে কিন্তু আচলতে হোৱা নাই। বজাৰত মৃত সঞ্জীৱনী সুৰা, টিংচাৰ, স্পিৰিট, আদিৰ নামত মদ পুৰা দমেই চলি আছে। যি বোৰ মদ নিবাৰণী কৰ্মচাৰী ৰাখিছে তেখেত সকলো ইয়াৰ Test এৰিব পৰা নাই। গতিকে এই বিষয়ে মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

গতিকে আমাৰ নিবাৰণীৰ সকলোখিনি হল, কিন্তু মদ থাকি গল। মই এই বিষয়ে চৰকাৰৰ তীক্ষ্ণ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো।

লোকলবোৰ্ডৰ ডাক্তৰখানা বিলাক চৰকাৰে লোৱাটো ভালৈই হৈছে। কিন্তু তাৰ আনুষঙ্গিক বেমেজালি বিলাক লগে লগে দৰ কৰিব লাগিছিল। জিলাত এজন মাত্ৰ Civil Surgeon ইতি পূৰ্বেই তেওৰ কামৰ বোজা বহু বেচি। আকৌ এই উপৰুৱা বোজা দিয়াত কোনোটোৱেই সূচাৰু হোৱা নাই। তাৰ কাৰণে আন ডাক্তৰৰ ব্যৱস্থা নকৰি ইমান সোনকালে এই বিলাক লোৱা উচিত হোৱা নাই।

তাৰ পিচত দুৰ্নীতিৰ ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে কোন বিভাগতেই বা দুৰ্নীতি নাই। বেভেনিউৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মেডিকেল কলেজ আনকি দেশৰ ভবিষ্যত গঢ় দিওঁতা শিক্ষা বিভাগত এনেকি বিশ্ববিদ্যালয়তো দুৰ্নীতিয়ে ভৰি পৰিছে; ইয়াতকৈ আৰু পৰিতাপৰ কথা কি থাকিব পাৰে ?

আমাৰ অমোলাত্মিক বঙা ফিটাৰ ইমান মেৰ পাক যে ৰাইজে আবেদন নিবেদন কৰি দিয়া দৰ্খাস্ত কত পৰি থাকে তাৰ কোনো ধৰেই নাই।

গাঁৱৰ মানুহে যেতিয়া কামৰ কাৰণে ছিলঙলৈ আহিব লগা হয়, নাইবা দৰ্খাস্ত দিব লগীয়া হয় বা বিভাগীয় মন্ত্ৰীৰ ওচৰত দেখা কৰিবলৈ গলে বহু সময়ত তেওঁলোকে দেখা নাপায় বা বায় বহল হয়। ই বৰ দুখৰ কথা। গতিকে জনসাধাৰণৰ সুবিধাৰ্থে আমাৰ ৰাজধানীখন গুৱাহাটীলৈ নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব বুলি মই আশা কৰো।

তাৰ পিচত ভাষা সম্বন্ধে দুখৰ মান কব খুজিছো। আমাৰ ৰাজ্যত ইমানদিনে অসমীয়া ভাষা কিয় ৰাজ্যিক ভাষা বুলি আখ্যা দিয়া হোৱা নাই ? ই বৰ দুখৰ কথা। অসম সাহিত্য সভাই অসমীয়া ৰাজ্যিক ভাষা হ'ব লাগে বুলি প্ৰস্তাৱ আনিছে। ৰাজ্যৰ বৃহত্তম জনসাধাৰণে এই মৰ্মে আন্দোলন কৰি আছে। তেনে স্থলত চৰকাৰে আজিলৈ এই সমূহীয়া দাবীটোৰ প্ৰতি আওকান কৰাটো বৰ পৰিতাপৰ কথা।

পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে চৰকাৰী ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰীকৰণ কৰাটো উত্তম কথা—কিন্তু ই যি দৰে দলীয় ভিত্তিত হৈছে তাৰ পৰা প্ৰমাণ হয় যে চৰকাৰী ক্ষমতা বেচিহে কেন্দ্ৰীকৰণ কৰা হ'ল।

তাৰ পিচত চীনা আক্ৰমণ সম্পৰ্কে আগৰ সদনত আমি সকলোৱে যিটো প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰিছিলো তাৰ প্ৰকৃত উল্লেখ ৰাজ্য পালৰ ভাষণত নথকাত আমি সন্তুষ্ট হ'ব পৰা নাই। আগৰ প্ৰস্তাৱৰ মন্ত্ৰ এই যে যেতিয়ালৈ চীনাই বেদখল কৰা ভাৰতৰ অংশৰ পৰা চীনা সৈন্য অপসাৰণ নকৰিব আৰু ভাৰতৰ এক ইঞ্চি ঠায়ে অন্যায় কৰি অধিকাৰত ৰাখিব তেতিয়ালৈ চীনৰ লগত আপোচ নীমাংসাৰ প্ৰশ্ন নুঠে। কিন্তু এতিয়া দেখা গৈছে যে সেই প্ৰস্তাৱৰ পৰা আতৰি আহিছে। এই কথা ভাৰতৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীক জনাব লাগে।

ইয়াকৈ কৈ মই মোৰ বক্তৃতাৰ সামৰণি মাৰিলো।

***Shri NARENDRA NATH SARMA (Dergaon):** মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণত নানা মূল্যবান যুক্তিৰে অসম চৰকাৰৰ উন্নয়নমূলক আৰু শাসন সম্বন্ধীয় নীতি দাঙি ধৰিছে। তাক মই সমৰ্থন কৰাৰ লগে লগে দুখৰ কথা ক'ব খোজো।

নগা পাহাৰৰ দাতি কাষৰীয়া অসমবাসী সকলে বাৰে বাৰে কৰা নগা আক্ৰমণত আতঙ্কিত হৈছে—অৱশ্যে এই ত্ৰাস দূৰ কৰিবলৈ অসম চৰকাৰে যত্নৰ ক্ৰটি কৰা নাই যদিও সেই ঠাই বিলাকলৈ আলি পদুলি ঠিকমতে তৈয়াৰ কৰিব পৰা নাই। গতিকে সৈন্য বিলাকৰ যাতায়াতৰ কাৰণে ৰাস্তাঘাট কৰি দিব লাগে। লগতে সেই অঞ্চলৰ আতঙ্ক দূৰ কৰিবলৈ যত্ন কৰিব লাগে। সেই অঞ্চল বিলাকত বেলেবে অবাধে যাত্ৰাৰ সুবিধা হৈছে। ইয়াৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা হাতত লোৱা প্ৰয়োজন।

চীনা আক্ৰমণৰ কাৰণে প্ৰধান মন্ত্ৰী নেহেৰুৱে যি নীতি গ্ৰহণ কৰিছে তাত অসমৰ জনমতে সহানুভূতি দেখুৱাইছে। কিন্তু বৰ্ত্তমান পৰিস্থিতিত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ উত্তৰৰ অঞ্চলটোত যাতায়াতৰ সুবিধা নথকাত আক্ৰমণকাৰীৰ সুবিধা বেচি হৈছে। এই কথা অসম চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা ভাৰত চৰকাৰক জনাব লাগে যাতে অতি সোনকালে যাতায়াতৰ ব্যৱস্থা হয়।

দেশৰ উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰে দুটা কথাৰ ওপৰত। আৰু শিল্প বিষয়ত কিমানদূৰ আগবাঢ়িছে আৰু আমাৰ কিমান নিবনুৱাক কামত নিয়োগ কৰিছে। তালৈ লক্ষ্য ৰাখিব লাগিব। শিল্পৰ লগে লগে কৃষিৰ উন্নতি সাধন কৰিব লাগিব। কৃষি বিষয়ত গাৱালীয়া মানুহক উৎসাহ উদ্দীপনা যোগাবৰ কাৰণে Field Management Committee গঠিত হৈছে কিন্তু দেখা যায় সেইটো আজি কিছুনেৰ পাকত পৰিছে। এইটোক কেইবাজনো মানুহৰ মাজেদি যাবলগীয়া হয়।

সমবায়ৰ যোগেদি চৰকাৰে ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। আৰু আচৰিত হৈছে যে বিৰোধী দলৰ নেতা সকলে কৈছে যে—সমবায় যোগেদি যি টকা দিয়া হৈছে—সেই বিলাকৰ পৰা খেতিয়ক সকলৰ উপকাৰ হোৱা নাই। মই কওঁ সেই কথা ঠিক হোৱা নাই আৰু সমবায়ৰ যোগেদি বিতৰণ কৰা টকা খেতিয়ক সকলে পাইছে আৰু সমবায়ৰ জৰিয়তে তেওঁলোকৰ বিভিন্ন সমস্যাৰ সমাধান কৰিবলৈ সুবিধা পাইছে। কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম হৈছে যদিও সেই বিলাক কেৱল আগৰ ঋণ পৰিশোধ কৰিব নোৱাৰাৰ হেতুেৰে হৈছে। কাজেই কোনো কথাৰ তীব্ৰ সমালোচনা কৰাৰ আগতে তাক সুকলমে ফহিয়াই চাব লাগে। গতিকে আজি আৰু কব লাগিব যে চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা সমবায় ক্ষেত্ৰত সকলো প্ৰকাৰৰ সহায় অবিহনা যোগাইছে। মাত্ৰ আত্মগতিৰ পথত লাগে ৰাইজৰ অধিক সহযোগ আৰু সকলো সময়তে তেওঁলোকৰ মজু হৈ থকা অৱস্থা। আজি ৰাইজে সমবায় সমিতিৰ উপকাৰৰ কথা হৃদয়ঙ্গম কৰিব পাৰিছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ধানৰ চৰা দান সম্পৰ্কে সদনত তৰ্ক বিতৰ্কৰ বেচ আলোড়ন দেখা গৈছে। এই প্ৰসঙ্গত মই ইমানেই কব খুজিছো যে যেতিয়া State trading নাছিল যেতিয়া নিজেই কম টকাত ধান বিক্ৰি কৰি খেতিয়ক সকলে মূৰে কপালে হাত দিছিল তেতিয়া কাৰো মাত নাছিল। আজি ৰাজ্যৰ বহুত অঞ্চলৰ খেতিয়ক সকলে আগতে লৈ কিছু বৰ্দ্ধিত হাবত ধান বিক্ৰি কৰি দুপয়চা বেচি পোৱাত সকলো বিৰোধী দলৰ লোক সকলৰ মাত ফুটিছে। এতিয়াও কিছুমান অঞ্চলত, (যেনে কমাৰ বন্ধা আদি মোৰ সমষ্টিৰ ভিতৰত) বেপাৰী সকলে ৫৬ টকা মোনত ধান কিনিছে। সকলো বিলাক বিবেচনা কৰি কব পাৰি যে ভাৰতৰ অন্যান্য ৰাজ্যৰ তুলনাত অসমৰ খেতিয়ক সকলে অধিক ক্ষেত্ৰত ন্যায্য মূল্য পাইছে—আৰু ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণ হল—সমবায় সমিতি বিলাকৰ যোগেদি কৰা ব্যৱস্থা মই ভাবো যে State Trading ৰ জৰিয়তে অকল ধান সংগ্ৰহ নকৰি—তাৰ বাহিৰেও—মাছ, সব্ৰিয়হ আদি সংগ্ৰহ আৰু বিক্ৰীৰ ভাৰ দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আজি ৰাইজৰ অভিমত এই যে State Trading এ ৰাইজক সকলো সুবিধা দিব পাৰিব। কাজেই সমবায় বিভাগটোৰ ভিতৰত যি কিছু দোষ ত্ৰুটি আছে—সেই বিলাক সংশোধন কৰি, নতুন কৈ পৰিৱৰ্ত্তিত কৰিব পাৰিলে—ৰাইজ তথা দেশৰ কল্যাণ হব বুলি মোৰ বিশ্বাস। এই প্ৰসঙ্গতে মই এই কথাও সদনৰ সদস্য সকলৰ আগত জনাও যে—সমবায়ৰ জৰিয়তে দেৰগাঁৱৰ চেনী কলৰ প্ৰয়োজনীয় কুহিয়াৰ উৎপাদন আৰু সৰবৰাহ চলিছে আৰু ৰাইজে উৎসাহেৰে উৎপাদন আৰু সৰবৰাহ কাৰ্য্যত আগবাঢ়িছে।

তাৰ পিচত নিবনুৱা সমস্যা সমাধান সম্পৰ্কত—চৰকাৰে যি শিল্প নীতি গ্ৰহণ কৰিছে তাৰ দ্বাৰাই এহাতে নতুন শিল্প গঢ়ি উঠিব আৰু আনহাতে নিবনুৱা সমস্যাৰ সমাধান হব। এই আশা ৰাখি শিল্প ক্ষেত্ৰত—নতুন শিল্প গঢ়ি উঠাৰ পথত এতিয়াও—কিছু অন্তৰায় আছে—সি হৈছে Chief Power আমাৰ নাই। ইয়াৰো সমাধান কল্পে বৰ পানী প্ৰজেক্ট, কপিলী ভেলী প্ৰজেক্ট আদি চৰকাৰে লোৱাৰ ইচ্ছা কৰি ভাৰত চৰকাৰৰ লগত আলোচনা চলোৱা উচিত হব। ইয়াৰ পিচত নাহৰকটীয়াৰ প্ৰাকৃতিক

গেচৰ দ্বাৰাই যি ফাৰ্টিলাইজাৰ ফেৰ্টীলি খোলাৰ ব্যৱস্থা হৈছে তাৰ বাবে চৰকাৰৰ শলাগ লৈছো আৰু এই প্ৰজেক্ট পাচলৈ নেৰাখি—১৯৬২ চনতে সম্পূৰ্ণ কৰাৰ প্ৰচেষ্টা চলাব লাগে।

তাৰপিচত—বান্ধ পানী বিধস্ত আৰু গৰাখহনীয়াই ভাঙি নিয়া, মাটিহীন লোক সকলৰ মাজত মাটি বিতৰণৰ কাৰ্য্য সোনকালে হাতত ললে বাইজৰ উপকাৰ হয়। কাৰণ উপযুক্ত মাটি দিয়াৰ ব্যৱস্থা নথকাৰ হেতু সেই মানুহ বিলাক অঘৰী হিচাপে ঘূৰি ফুৰিব লাগিছে। সেই উদ্দেশ্যেৰে মই আমাৰ মূখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ কৃপা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো।

***Shri MOHI KANTA DAS (Barchalla):** তেখেতে কৈছে যে State Trading কৰাত আগতে ধান বৰ কম দামত বিক্ৰী কৰা হৈছিল, কিমান দামত বিক্ৰী কৰা হৈছিল তেখেতে কব পাৰিবনে?

***Shri NARENDRA NATH SARMA (Dergaon):** ৫১৬ টকাত বিক্ৰী হৈছিল।

***Shri GAURISANKAR BHATTACHARYYA (Gauhati):** Mr. Deputy Speaker Sir, on a point of order. It has become necessary to draw your attention to certain matters of procedures which have been laid down in the Assembly Rules. It has always been noticed that some hon. Members address other hon. Members and ask questions to them direct, and not through you Sir. There cannot be any cross talk and question between the different Members and also cross answers thereof.

***Shri MOHI KANTA DAS:** Mr. Deputy Speaker, Sir.

***Mr. DEPUTY SPEAKER:** Order, order. You must know the decorum of this House. You are an old parliamentarian.

Mr. Bhattacharyya is correct that one hon. Member should not address the other hon. Member through the Chair. Mr. Das wanted my advice when he addressed the hon. Member Shri Sarma. So it seems that Mr. Das wanted my advice when he addressed Shri Sarma. As a matter of fact he sought the clarification through me and I accordingly allowed him.

***Shri HIRALAL PATWARI (Panery):** On a point of clarification Sir, State Trading হোৱাৰ বাবে গাৰলীয়া অঞ্চলত গাৰলীয়া মানুহ সুখী হোৱা নাই বুলি মই challenge কৰিব পাৰো।

***Shri NARENDRA NATH SARMA:** শ্ৰীযুত দাস ডাঙৰীয়াই যিটো কথা ধৰিছে সেই সম্বন্ধে বহুত ঠাইত খেতিয়ক কম দামত বিক্ৰী কৰা ধান ভৰালত থাকে আৰু সেই ধান পিছত বেপাৰীয়ে ১৮ টকাত বিক্ৰী কৰে। এই কথা সকলো গাৰলীয়া মানুহে কব। সেইদৰে সবিসয় খেতিৰ পিছতে বিক্ৰী হয় ৭১৮ টকাত—কিন্তু সেই সবিসয়কে পিছত মানুহে কিনে ৩০১৩৫ টকাত। গতিকে এতিয়া State Trading ৰ যোগেদি প্ৰকৃত খেতিয়কে উচিত দাম পাব। Trading ৰ পৰা খেতিয়কে যথেষ্ট উপকাৰ পাইছে বুলি ভাবো। আজি আমাৰ মানুহৰ মাজত State Trading বেচি প্ৰচাৰ হ'ব কাৰণে ভাল দৰে প্ৰচাৰ কাৰ্য্য চলাব লাগে। তাৰ বাবে বিশেষ ব্যৱস্থা চৰকাৰে হাতত ল'ব বুলি আশা কৰিলো।

Dr. GHANASHYAM DAS [North-Salmara (Reserved for Scheduled Castes)] : Mr. Deputy Speaker Sir, I rise to support the motion moved by Mrs. Jyotsna Chanda. In doing so I like to say that the Government is trying to attach importance to all important matters. Some hon. Members over there made some statements about the Governor's Address. I shall make only a few observations in reply to these statements. Actually I did not like to take part in this debate. The Governor's Address reveals the progress made by the Police Department. It is really encouraging to note that the crimes in Assam has been reducing. When the International Statistics prove that the crimes in this country are increasing, but here in Assam the crimes are decreasing gradually. In this connection I request the Government to intensify the Village Defence Organisation and to increase the number of Police out-posts for riverine and border areas. Because when I visited the various parts of the State I received complaints from the villagers that there were burglary, robbery and dacoities which were creating confusion amongst the people of the state. Therefore, the Government should give serious attention to this matter and I hope the Government will give the serious thought to it.

Now, regarding corruption, it is a very difficult problem to tackle. The Government are trying their best to stop corruption as far as practicable. In this connection many of my friends and public members doubted to anti-social element. It is very difficult to control this element. Therefore, we have not been able to raise the standard of national character. Therefore, I would appeal to my friends that instead of simply criticising the Government and their policy, we should wholeheartedly support them in eradicating this social evil.

Now, much has been spoken about the cultivators of our State. It is our duties to see that our cultivators are benefitted by selling their paddy at reasonable rates. It is richer class, i.e., the millers, whole sellers and middlemen who take advantage of their poverty. We should see that the cultivators are not deprived of their legitimate claims. But, unfortunately it is seen that inspite the Government provision to help the cultivators, it is the millers, wholesale dealers and other anti-social element together with some of the members of the political parties who are responsible for this, and for this reason this scheme could not be carried out successfully. But to implement the scheme, is it not the duty of all concerned to raise the standard of cultivator class.

I want to reply in a befitting manner to the observation made by Dr. Srihari Das. Unfortunately, he is not in the House. I could have convinced him, though he is a colleague of mine. I disagree with his observations regarding the exemption of the unqualified Medical Practitioners from appearing in the examination. Sir, this question was discussed threadbare and very elaborately not only in Assam Medical Council but also in the Medical Conference. I, being a member of the Medical Council, am conversant with the developments, and we had to consult other State Councils of the country regarding this. After taking over all the Local Board dispensaries by the Government and when a scrutiny was done it was found that many undeserving practitioners are practising without proper medical certificates. Certificates of many are not genuine. In this connection, I am giving you an instance. Unqualified men like chowkidars or unqualified compounders who managed to procure certificate use to practice as a medical man. There are so many instances like this and moreover after independence it is necessary to raise the standard of medical education and to give proper training

in order to have the facility of treatment to people in a proper and scientific way. It was felt necessary that some sort of advanced training should be given to all concerned. It is not only the case of medical practitioners but for other persons also the training is necessary. Therefore, it is for their own interest and prestige and also for the benefit of the society some advanced training should be given to them. It is a sort of short training—a refresher's course for the unregistered practitioners so that they may learn the use of modern equipments and different kinds of modern treatment. It would be advantageous to them if they come forward to take up this refresher's course. Examinations are necessary because they are going to be appointed and brought to the same level as Assistant Surgeon II. In that case surely it is necessary that they must undergo some training. But this examination may not be of high standard. For this it has been necessary to set up a Board of Examiners by the Medical Council.

My friend Dr. Das would have been convinced had he cared to attend the Medical Conference and at the same time had he gone through the proceedings of the Conferences and Medical Councils. Therefore, I am sorry that being a member of my profession he is not acquainted with all the developments of the medical world.

Now he also questioned about prohibition. Sir, everybody knows that it is a very difficult problem. At the beginning we may not be very successful in this respect because; Sir, I have seen that instead of helping the Government in successfully carrying out the scheme of prohibition some people are creating obstructions. I have seen that by prohibition good many rural people have been greatly benefited and they appreciate this. But some of the educated people instead of co-operating are going to interfere. This is why we see that some of the peoples are still addicted and some addicted persons are found moving even in the street or in the public places. But if our friends have the courage enough to say or advise them not to do so it becomes easy to tackle the prohibition. It is found that even the educated people are still enjoying the same in their friendly association in the club. Through great deal of propaganda some results can be achieved. If all our friends irrespective of parties help in this respect then the desired result can be achieved. But instead, they are only criticising that the Government have not been able to make this prohibition a complete success. My friend on the opposite was making some undesirable remark that the Government has not been able to do anything in this regard particularly in some areas. We have seen that alcohol is being sold in the open market in disguised form. As a medical man he is supposed to know all these things. Government has done its best to check this but due to dearth of sufficient number of Drug Inspectors regular inspections could not be done. Otherwise it would have been very much helpful to prohibit liquor. Generally liquor is not easily available in prohibited areas. But it is available in the disguised form.

Therefore, I would suggest that Government should enhance and augment the staff by appointing more Drug Inspector who will be in a position to check up the adulterated medicines and also alcohol in the disguise of medicines.

I do not like to dilate on other points excepting I feel that there is a very important question which, as a medical man I feel ought to have been incorporated in the Address. So, I would remind the Government to take up this question, i.e., the question of constructing a Medical

College at Gauhati at a very early date, because we are feeling acute dearthness and shortage of medical man. For want of qualified men Government have not been able to man all the dispensaries. Therefore, it is a urgent necessity that Government should come forward to start the Medical College at an early date and if possible within this year, i.e., 1960. It is a very important question, but I did not find any thing in the address, therefore I hope the Government will give the attention to this very important question with right earnest.

Dr. RAM PRASAD CHOUBEY (Lakhipur) : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Motion moved by Mrs. Jyotsna Chanda, and I would like to say that the Governor has touched almost all the points in connection with the progress of our State, and I think there is nothing to be disappointed. As my suggestions Sir, I would like to add that the attention of the Government should be drawn with more earnestness towards the burning problem i.e., the land problem in the district of Cachar. You know Sir, that the position of the labourers in the Assam valley and in the district of Cachar is quite different. The labourers of the district in Cachar came about 100 years ago. Now about 4 to 5 generations are going on, and since then they have never gone back. So, after certain retrenchment about 20,000 of labourers have become homeless, landless, and practically they have got nothing to fall back upon. Now when land is going to be requisitioned from the Tea Gardens and going to be distributed to people these labourers have been left aside, and their condition is worse than those of landless, indigeneous people or refugees, because they have got no scope to have any loan. They have nothing to mortgage and so they do not get any loan. They have got no work with which they can support themselves with their children and family, and so they are in great distress. In this connection I would like to suggest that they should be settled first, and then if there is any more land that should be given to other needy people; otherwise they will be ruined. These labourers have got some students of their own who are matriculate and even some are reading in the 2nd year, 3rd year and also in the 4th year classes in the College, and during the last 2 Elections these people have come to understand that almost all the constituencies are touched by them and they are the deciding factors, and so their disappointment should not be neglected at all, and I would like to draw the attention of the Government towards this.

Another thing, Sir, recently there has been rise in the minimum wages in the Assam Valley, but there is no rise and nothing of the sort in the district of Cachar. So, the labourers are naturally aggrieved. I think a Committee should be formed as soon as possible and their cases should be considered, and for their unemployment some sort of technical institutions should be started and these labourers should be employed and thereby Government should try to reduce the unemployment question of their. In this connection I would like to say that this is quite natural that while they are in same Union, i.e., in INTUC, some bigger part in the Assam Valley have got some increment in their pay, but these people have got nothing. Even after appealing against retrenchment they have got no result. So you can understand, Sir, that their mind is not sound now and re-action of their such grievance will not be favourable on the part of the Government. I am not going to say anything more to-day, but I would like to draw the attention of the Government to take serious notice of the labourers and about their land problems.

***Shri BAIKUNTHANATH DAS [Rangiya (Reserved for Scheduled Tribes)]:** মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৰ সদস্য বন্ধু শ্ৰীমতী জোৎস্নাচন্দই ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ ওপৰত অনা প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি দুই আঘাৰ কৰিবলৈ ঠিয় হৈছে।

অসম খন এখন সমগ্ৰ্য বহল ৰাজ্য। প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগো এই ৰাজ্যৰ এটা সমগ্ৰ্য। বিশেষকৈ বানপানী এটা বিৰাট সমগ্ৰ্য। দেশত বহুমুখী উন্নয়নমূলক কাম কৰিবলৈ টকা আৰু জন-বল দুয়োটাৰে দৰ্কাৰ। তাৰ অভাৱতে বহু সময়ত পিচ পৰি যাব লগীয়া হৈছে।

আমাৰ সদস্য সকলে জানে যে আমাৰ ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ ফালৰ পৰাই হওক বা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰাই হওক নাইবা পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ জৰিয়তেই হওক আমাৰ খাদ্য সমগ্ৰ্য যে বহু পৰিমাণে সমাধান হৈছে তাত সন্দেহ নাই। প্ৰথম পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ পৰা উৎপাদনৰ অভিযান আৰম্ভ কৰিছিল। এতিয়া আমাৰ দেশত খেতি বিঘ্নত আগবাঢ়িছে। আমাৰ ৰাজ্যক প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগে যি অসুবিধাত পেলাইছে সেইটো নলবাৰীৰ সদস্য শ্ৰীতৰুণ সেন ডেকাই উল্লেখ কৰিছে যে সেই সমগ্ৰ্যৰ দূৰ কৰিবলৈ চৰকাৰে কোনো ব্যৱস্থা কৰা নাই। বিশেষকৈ গাঁৱৰ ভাই বন্ধু সকলে অইন ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। মই কও যে তাত যিবিলাক মাটি আছিল সেইবিলাক Reclamation কৰি দিয়া হৈছে। ইয়াৰ উপৰিও খেতিৰ সময়ত গৰু মহ কিনিবলৈ টকা, সাৰ, বীজ আদি চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা যোগোৱা হৈছে। বাপনপানীৰ সময়ত সাধ্যানুসাৰে সাহায্য দিয়া হৈছে। অবশ্যে কিবা বিশেষ কাৰণত মানুহে ধান আদি যিমান পাৰ লাগে তাক নাপাব পাৰে—চৰকাৰে নিশ্চয় চেষ্টা কৰিব। গাৱলীয়া ৰাইজৰ সাহায্যাৰ্থে চৰকাৰে N. E. S. Block, Community Block আদি ঠায়ে ঠায়ে খুলিছে। অবশ্যে কোনো কোনো ঠাইত কাম চলিছে আৰু দুই এঠাইত উপযুক্ত লোকৰ অভাৱত কাম নচলিব পাৰে। সেই অঞ্চলত খেতিয়ক সকলক অন্য ধৰণে সচ আদি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। উন্নত জাপানী প্ৰণালীত কেনেকৈ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰি এবিধা মাটিত ২০ মনলৈ ধান উৎপন্ন কৰিব পাৰি তাক প্ৰচাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। বিভিন্ন ঠাইত প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ চেষ্টা কৰিছে।

এই বিলাকৰ জৰিয়তে আমি নিশ্চয় কৃষিৰ উন্নতি কৰিব পাৰিম। অসমত আমি সোনকালেই আমাৰ খাদ্য সমগ্ৰ্য সমাধান কৰিবলৈ সক্ষম হম।

সকলো বকমৰ উৎপাদন হলেহে শিল্পৰ উন্নতি হব। চেনিকলৰ কাৰণে কুহিয়াৰৰ খেতি কৰিব লাগিব। যাতে কুহিয়াৰৰ খেতি যথেষ্ট পৰিমাণে হয় তাৰ কাৰণে জনসাধাৰনক উৎসাহিত কৰিব লাগিব।

বিৰোধী দলৰ পৰা শ্ৰীযুত বৰবৰুৱা ডাঙৰীয়াই নিবনুৱা সমগ্ৰ্যৰ কথা লৈ যোৰহাট টেকনিকেল স্কুলৰ পৰা কাম হোৱা নাই বুলি কৈছে। আমি জানো যে এই স্কুলৰ পৰা বহুতো ডেকাই শিক্ষা লৈ দেশ গঠনৰ কামত সোমাইছে। ইয়াৰ বাহিৰেও—অসমত যিখন শ্ৰমিক বাহিনীৰ বিল পাচ হৈ গল—সেইখন ভাৰতৰ ভিতৰতেই প্ৰথম আৰু অসমৰ বাহিৰে সেই শ্ৰেণীৰ বিল নাই। নোম্বাই প্ৰদেশত যি খন বিল আছে—সি অলপ বেলেগ ধৰণৰ আৰু 'ফৰেষ্ট ভিলেজাৰচ'ৰ লগতহে জড়িত। গতিকে—এনেধৰণৰ সমালোচনাৰ আচল উদ্দেশ্য কি তাক সহজেই অনুমান কৰিব পাৰি। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ ব্যৱস্থামতে—যিবিলাক লোকে ঠিকা লব—তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰিলে নিজৰ কাম কৰিবলৈ চৰকাৰে Personal

Security ত ১০০০ (এক হাজাৰ) লৈকে টকা দিব আৰু এই ক্ষেত্ৰত পলিটিকেল চাকৰাৰ হলে—৭ হাজাৰ লৈকে টকা এক কালিন ঋণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে। এনেস্থলতো যদি চৰকাৰে কাম কৰা নাই বুলি কোৱা হয়— ই বৰ পৰিতাপৰ কথা।

তাৰ পিচত Labour সমস্যাৰ কাৰণে যিবিলাক কাম আমাৰ চৰকাৰে কৰিছে— তেনে কাম, অন্যান্য ৰাজ্যত হোৱা নাই। বিহাৰ, উৰিষ্যা, নাগালৈ পৰগনা আদিত যোৱাৰ মোৰ সৌভাগ্য ঘটিছিল আৰু তাৰ ব্যৱস্থা বেলেগ। এই বিলাক ঠাইৰ তুলনাত— বাহিৰৰ পৰা অসমলৈ অহা শ্ৰমিক বিলাক তেওঁলোকৰ নিজৰ দেশতকৈ অসমত বেচি সুখেৰে আছে। সুখৰ বিষয় যে এই ক্ষেত্ৰত I. N. T. U. C. এ সুখ্যাতিৰে কাম কৰিছে—শ্ৰমিকৰ সৰ্ব্ব প্ৰকাৰৰ উন্নতিৰ কাৰণে আৰু তাৰ বাবে I. N. T. U. C. ক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব লাগে।

***Shri HIRALAL PATWARY (Panery):** সিদিনা অলপতে I. N. T. U. C. চেফ্টাৰীক গ্ৰেপ্তাৰ কৰিছে।

Mr. [DEPUTY SPEAKER : Mr. Das, you need not answer this question asked by the hon. Member, you address the chair.

***Shri BAIKUNTHA NATH DAS [Rangiya (Reserved for Scheduled Castes):** তাৰ পিচত নলবাৰীৰ বান পানী উপদ্ৰৱত পীড়িত হোৱা লোক সকলৰ দুখ মোচনৰ কাৰণে—চৰকাৰে যথেষ্ট কৰিছে; এই বিলিক কাৰ্য্যত চৰকাৰী কৰ্মচাৰী আৰু ৰাইজৰ সহানুভূতি আছে। বহুতে কৈছে যে বান পানীৰ এনে প্ৰকোপৰ কাৰণ নতুনকৈ নিৰ্মিত হোৱা মথাউৰি বিলাক আৰু চৰকাৰৰ Embankment আৰু Drainage ৰ কাম ঠিক হোৱা নাই। এইটো মতামতৰ কথা মাত্ৰ। বহুত ঠাইত ইয়াৰ ফলত ৰাইজৰ অপকাৰ নহৈ উপকাৰহে হৈছে আৰু ৰাইজে আৰু বেচি মথাউৰি নিৰ্মিত কৰিব লাগে আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা ৰাইজৰ উপকাৰ হব।

ইয়াৰ পিচত State Trading সম্বন্ধে মই কব খুজিছো যে, এই সম্বন্ধে যথেষ্ট আলোচনা সমালোচনা সদনত হৈ গৈছে—আৰু ইয়াৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ পৰা কিছুমান নানুহৰ স্বাৰ্থ ক্ষুণ্ণ হৈছে। পূৰ্বতে প্ৰকৃত খেতিয়ক সকলৰ উৎপাদিত বস্তুৰ মূল্য তেওঁলোকে ঠিকমতে নাপাইছিল; বিক্ৰি কৰিব নোৱাৰিছিল ইত্যাদি। কিন্তু State Trading ৰ স্থাপনৰ লগে লগে প্ৰকৃত grower বিলাকে তেওঁলোকৰ নায্য দাম পাইছে—আৰু আনহাতে মধ্যস্থ বেপাৰী সকলৰ লাভখোৱাত অসুবিধা হৈছে। এনে অৱস্থাতো কিছুমান সুৰু সুৰা কাৰণ দেখুৱাই বিৰোধী দলৰ পৰা সদস্য সকলে যি দৰে তৰ্কৰ অবতাৰণা কৰিছে—তাৰ পৰা বুজিব পাৰি তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্য কি? সেই কাৰণে মই কওঁ—এইবিলাক সমালোচনাৰ কোনো মূল্য নাই আৰু State Trading ৰ উদ্দেশ্য সাকল্যমণ্ডিত হব বুলি আশা কৰা যায় আৰু সেই অভিমুখেই চৰকাৰে ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। ইয়াত এতিয়া লাগে জনসাধাৰনৰ অধিকতৰ সহযোগ আৰু বিভিন্দি দলৰ নেতা সকলৰ প্ৰচাৰ কাৰ্য্য।

ইয়াৰ পাচত মই এই কথা কব খুজিছো যে—পাকিস্থান আৰু ভাৰতৰ মাজত যি অগ্নিল আছিল—তাক নিলা প্ৰীতিৰে সমাধান কৰাৰ কথা আৰু নগা সকলৰ উপদ্ৰৱ ধীৰে ধীৰে কমি অহাৰ কথা চৰকাৰে প্ৰকাশ কৰিছে। এই বিলাক স্থায়ী হব বুলি আশা ৰাখিলো। চীন সীমান্তত উদ্ভৱ হোৱা ঘটনাবলীৰ বিষয়েও—ভাৰত চৰকাৰে কি নীতি

অবলম্বন কৰিছে—তাক আপোনালোক সকলোৱে জানে। আমাৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ আমন্ত্ৰণ কৰে—চীনৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী ভাৰতলৈ আহি তাৰ সমাধানৰ কাৰণে আলোচনা কৰিব—আৰু এই কাৰ্য্যত আমি শলাগ জনাও।

তাৰ পিচত—বৃহত শিল্প ক্ষেত্ৰত—আমাৰ ৰাজ্যত বহুতো বৰকমৰ শিল্পৰ আঁচনি তৈয়াৰ হৈছে। তাৰ ভিতৰত Paper pulp Industry, Cotton Textile Mill, Sugar Mill ইত্যাদি। প্ৰকৃতিক সম্পদেৰে ভৰা আমাৰ ৰাজ্য আৰু এই সম্পদ বিলাক কামত লগাব পাৰিলেই আমাৰ ৰাজ্যৰ অৰ্থনীতি ভাল হৈ উঠিব আৰু জনসাধাৰণৰ উপকাৰ হব। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে ব্যৱস্থা অবলম্বন কৰিছে আৰু তাৰ কৃতকাৰ্য্যতা আশা কৰিলো। এই কামৰ কাৰণে বাহিৰলৈ শিক্ষা দিবলৈ মানুহ পঠাব লাগে—কাৰণ এই বিলাক শিল্পত সকলো সময়তে—আমি বাহিৰৰ মানুহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব নোৱাৰো। অসমত ভিতৰত অসমীয়া শ্ৰমিক নানান প্ৰজেক্টত কাম কৰিবলৈ পোৱা নাযায়—আৰু এই কথা অলপতে বেলগে মন্ত্ৰীয়ে—ব্ৰহ্মপুত্ৰ দলংৰ কাম চাবলৈ আহোতে প্ৰকাশ কৰি গৈছে। তাৰ কাৰণে যি টকা খৰচ হব তাৰ গোটেই খিনিয়েই অসমৰ বাহিৰলৈ ওলাই যাব—শ্ৰমিকৰ অভাৱত।

এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ মানুহৰ প্ৰশিক্ষণৰ অতি দৰ্কাৰ হৈ পৰিছে আৰু ইয়াৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে লব বুলি আশা কৰিলো।

সৰ্ব শেযত পঞ্চায়ত স্থাপন সম্পৰ্কে যিবিলাক বিৰোধী দলৰ ফালৰ পৰা সমালোচনা হৈছে—সেইবিলাকৰ মূল্য বিচাৰি নাপাও। এই আইন বিপ্লৱী ধৰণৰ হৈছে আৰু ইয়াক সকলোৱে প্ৰশংসা কৰিছে। ইয়াৰ দ্বাৰাই চৰকাৰী ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰীকৰণ হোৱাত সহায় হৈছে আৰু আজিৰ গণতন্ত্ৰৰ যুগত—জনসাধাৰণ এই ক্ষমতা হাতত লব আৰু দেশৰ কল্যাণ সাধিত হব। এই কথা আজি সৰ্ব সাধাৰণ ৰাইজে বুজি উঠিছে তাৰ প্ৰমাণ আজি যিবিলাক চাৰ্ভিচ কো-অপাৰেটিভ প্ৰতিষ্ঠিত হৈছে তাত তেওঁলোকে সহযোগীতাৰে কাৰ্য্য চলাইছে। খাদ্য শস্যৰ উৎপাদন সংগ্ৰহ, আৰু বিক্ৰী ব্যৱস্থাৰ উপনিও ৰাইজৰ খেতিৰ উন্নতিৰ হকে কঠিয় আদি কিনিবৰ আৰু বিক্ৰীৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

তাৰ পাচত আমাৰ State Trading ৰ বিষয়ে নানা কথা উঠিছে। আমাৰ যি State Trading হৈছে তাত কিছুমান ব্যৱসায়ী মানুহৰ স্বাৰ্থ ক্ষুণ্ণ হৈছে। তেনেকুৱা ব্যৱসায়ীয়ে কৃষ অঞ্চলৰ টকা ধাৰাদ খেতিয়কক ঠগি জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰি আছিল। কৃষকে আজি ইমান দিনে উপযুক্ত দাম নাপাইছিল এই কাৰণেই State Trading এটা একেবাৰে নতুন বস্তু। বৰ্তমানে ইয়াৰ কিছুমান খুতি নাতি থাকিব পাৰে। এই খুতি নাতিবোৰ দূৰ কৰিবৰ বাবে সকলো ফালৰ পৰা অহা পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰা হব।

বিগত বছৰত গৱণ মেন্টৰ ফালৰ পৰা কৰিব লগীয়া কাম খুব সুন্দৰ ভাবে চৰকাৰে সমাধা কৰিছে।

পাকিস্থান হিন্দুস্থানৰ কাম ইমান দিনে যি মনোযোগালিন্যত চলি আছিল সেইটো আতৰি তাৰ ঠাইত সুস্থ সম্বন্ধ স্থাপিত হৈছে। নগা সমস্যাৰ সম্পৰ্কেও ৰাজ্যপালৰ ভাষণত পাইছো যে লাহে লাহে ভালৰ ফালে আহিছে। তাৰ পাচত চীনৰ লগতো যাতে আমাৰ বন্ধুত্ব পুণৰ স্থাপন হব পাৰে তাৰ বাবে চোয়েন লাইক আমন্ত্ৰণ কৰা হৈছে।

তাৰ পাচত চৰকাৰৰ প্লেনিং ইমান সহজ সবল বাবে Non-technical মানুহে বুজি লোৱাকৈ কৰিছে যে চৰকাৰ তাৰ বাবে ধন্যবাদৰ পাত্ৰ। কিন্তু এটা কথা উল্লেখ কৰো যে প্লেনিংৰ কামত অসমীয়া মানুহ আগবাঢ়ি নাহে সেই কথা বেলগেৰে গ্ৰিঞ্জৰ ওলোন্ধাৰনিৰ দিনা জগজীবনবামে কৈছে। গতিকে অসমীয়া মানুহক আগবাঢ়ি আহিবলৈ আহ্বান জনাইছো।

পঞ্চায়ত সম্পৰ্কে আমাৰ অসম চৰকাৰে যি আইন প্ৰণয়ন কৰিছে সেই আইনখন গোটেই ভাৱততে অগ্ৰগামী বুলি ধৰিব লাগিব। ইয়াৰ দ্বাৰা শাসনৰ ভাৰ গৱৰ্ণমেণ্টৰ হাতৰ পৰা ৰাইজক ক্ষমতা দিয়া হৈছে। গাঁৱৰ মানুহে এতিয়া বুজিব পাৰিব কেনেকৈ সমাজ পৰিচালিত হয়। তেওঁলোকৰ শাসনৰ সকলো কাম নিজে নিজে কৰিব। গাওঁ বিলাকত যিবোৰ বস্তু উৎপাদন হব সেই বোৰ বস্তু Service Co-operative এ লব। আৰু উত্তম মাচ ইৰিগেচন আৰু বিক্ৰীৰ ব্যৱস্থা সকলোবোৰ Service Co-operative এ কৰিব।

পঞ্চায়ত গঠনৰ বাবে এতিয়া যদিও Ad-hoc Committee তৈয়াৰ কৰিছে - তাত ভয় কৰিব লগীয়া একো নাই। Election ৰ আগে আগে ৰাইজক বুজাই দিবৰ কাৰণেহে এই কমিটি গঠন কৰা হৈছে।

শেষত মই শ্ৰীযুতা জোৎস্না চন্দক গৱৰ্ণৰৰ ভাষণৰ ওপৰত যি প্ৰস্তাৱ আনিছে তাৰ বাবে ধন্যবাদ জনাই মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি নাপিলো।

Shri RADHA CHARAN CHOUDHURY (Bako): উপাধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ২৬ তাৰিখে এই সদনত মাননীয় ৰাজ্যপাল ডাঙৰীয়াই যি ভাষণ দিছিল সেই ভাষণ প্ৰসঙ্গত মাননীয়া চন্দই যিটো কৃতজ্ঞতাৰ প্ৰস্তাৱ দাঙি ধৰিছে তাক মই সমৰ্থন কৰিছো আৰু বিৰোধী দলৰ সংশোধনী প্ৰস্তাৱৰ বিৰোধিতা কৰিছো।

ৰাজ্যপালৰ ভাষণত সকলো দলৰ সহযোগ বিচৰা হৈছে আৰু কোৱা হৈছে যে অলপ সময়ৰ ভিতৰতে দেশৰ আটাইবোৰ সমস্যাৰ কথা কোৱাও টান। সেই কাৰণে বিত্ত মন্ত্ৰীৰ ভাষণত সকলো সমস্যাৰ বিশদ বিৱৰণ পুঙ খানুপুং কপে কোৱা হব। এনে স্থলত বিৰোধী দলৰ পৰা বিৰোধিতা কৰাৰ সাৰ্থক কি বুজা টান।

বিৰোধী দলৰ পৰা কৈছে যে নেফা মণিপুৰ আৰু ত্ৰিপুৰাক অসমৰ লগত লগ-লগাবৰ বাবে কোনো চেষ্টা কৰা নাই। যেতিয়া ৰাজ্য পুনৰ গঠন আৰোগ অসমলৈ আহিছিল তেতিয়া ৰাইজৰ তৰফৰ পৰা আৰু গৱৰ্ণমেণ্টৰ তৰফৰ পৰা টানি কোৱা হৈছিল যে নেফা মণিপুৰ আৰু ত্ৰিপুৰাক অসমৰ লগত লগাব লাগে। কিন্তু যদি মণিপুৰ আৰু ত্ৰিপুৰাই নিজে আপত্তি কৰি কয় যে তেওঁলোক অসমৰ লগত থকাত অস্ববিধা আছে। তেনেহলে গণতন্ত্ৰৰ যুগত জোৰ কৰি কেনেকৈ লগাব লগাব? ত্ৰিপুৰা আঞ্চলিক কমিউনিষ্টৰ কাউঞ্চিলৰ সদস্য এজনৰ লগত দেখা হওঁতে মই প্ৰশ্ন কৰিছিলো তেওঁলোক অসমৰ লগত নেথাকে কিয়? তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দিছিল যে অসমৰ লগত থকাত কোনো আপত্তি নাই কিন্তু সম্প্ৰতি তেওঁলোকে ১০ বছৰৰ বাবে লগ হব নোখোজে। কাৰণ এতিয়া ত্ৰিপুৰাই কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা ছবি ৫ কোটি টকা পায় আছে আৰু পিচত ১৫—২০ কোটি পৰ্য্যন্ত পাব। কিন্তু অসমৰ লগত লগ হলে এই টকা দিব পাৰিব জানো? তেওঁ মোক শুধিলে অসমত প্ৰাইমেৰী স্কুলৰ শিক্ষকৰ বেতন কিমান আৰু মই কলো যে ৫০—৬০ টকা। তেতিয়া তেওঁ কলে যে ত্ৰিপুৰাত আটাইবোৰ প্ৰাইমাৰী স্কুল চৰকাৰী আৰু প্ৰথম বেতন (Initial pay) পায় ১১০ টকা। যদি অসমৰ লগত লগ হয় এই টকা দিব পাৰিবনে? আৰু কৈছিল যে হয়তো ২—১ বছৰৰ ভিতৰত

এটা মেডিকেল কলেজ পাব কিন্তু অসমৰ লগত লগ লাগিলে ১০ বছৰ লাগিব। অসমৰ লগত থাকিলে হয়তো ত্ৰিপুৰাতলৈ বেল নহল হেঁতেন কিন্তু এতিয়া বেল লাইনৰ বাবে জৰিপ কৰিছেই।

ত্ৰিপুৰাৰ সন্মাতীন উন্নতিৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিদৰে চেষ্টা কৰিছে—অসমৰ লগত লগ হলে সেই সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হ'ব। গতিকে অন্ততঃ ১০ বছৰলৈ অসমৰ লগত লগ হ'ব নোৱাৰিব। মনিপুৰী সকলো সেই কাৰণেই অসমৰ লগত লগ হ'ব নোখোজে। নেকা হৈছে দুগুন পাহাৰীয়া ঠাই। অসম চৰকাৰে উন্নতি কৰা টান। গতিকে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কিছু উন্নত কৰি দিয়াৰ পিচত অসমৰ লগত লগ হলেহে ভাল হ'ব। এইবোৰ অসুবিধাৰ বাবে যেতিয়া তেওঁলোক অসমৰ লগত লগ হ'ব নোখোজে তেনেহলে গণতন্ত্ৰৰ দিনত জোৰ কৰি লগ লগোৱাৰ কি সাৰ্থকতা আছে? সেই কাৰণে বিৰোধী দলে দেখুৱাও যুক্তিৰ কোনো সাৰ্থকতা নাই।

আজি নিবনুৱা সমস্যা মেজিকৰ দৰে সমাধান কৰিব নোৱাৰিব। তাৰ বাবে কাৰ্য্য-কৰী আঁচনি লাগে। সেই বাবেই উমক্ৰ আঁচনি কৰা হ'ল আৰু এতিয়া উমিয়াম আঁচনি হাতত লৈছে। ইয়াৰ ভেটা ২১০ ফুট ওখ হ'ব আৰু ৩৬ হেজাৰ কিলোৱাট শক্তি উৎপাদন হ'ব।

কিছুদিন আগতে প্ৰধান মন্ত্ৰী যেতিয়া গুৱাহাটীলৈ আহিছিল তেতিয়া কৈছিল যে দেশৰ উন্নতি কৰিবলৈ সোণৰ (gold) সিমানে মূল্য নাই। তাৰ কাৰণে বিশেষকৈ দুটা বস্ত্ৰৰ প্ৰয়োজন। এটা হৈছে তীখা আৰু আনটো হল Electric Power-অৰ্থাৎ তীখাৰ খনি অসমত নাই যদিও আমাৰ চৰকাৰে Electric Power ৰ নানা ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। ভাখা প্ৰজেক্টত হাজাৰ হাজাৰ লোক নিয়োগ কৰা হৈছে। সেইদৰে আমাৰ নতুন Electric Project ৰ সহায়ত আমাৰ নিবনুৱা সমস্যাবো নিশ্চয় সমাধান হ'ব। তাৰ ব্যৱস্থাও চৰকাৰে হাতত লৈছে।

মহোদয়, আপুনি জানে গুৱাহাটী আৰু ঢেকীয়াজুলিত চৰকাৰে শিল্প প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ খুলি ৰাজ্যৰ ডেকা গাঁওৰ সকলৰ শিল্প শিক্ষা দিয়াৰ ব্যৱস্থা ইতিমধ্যেই কৰিছে। কোনো কথাই মেজিকৰ দ্বাৰা নহয়।

দেখা গৈছে বিৰোধীদলৰ সদস্য সকলে বহুতো কথা আসোৱাহ দেখুৱাইছে। তেখেতসকলে পঞ্চায়ত ব্যৱস্থাতো আসোৱাহ দেখুৱাইছে; কিন্তু প্ৰকৃততে সেইটো পঞ্চায়ত ব্যৱস্থাত আপত্তি কৰা নাই; তেখেতসকলৰ আপত্তি হল *Ad-hoc* ত *Nomination* প্ৰথা বেয়া হৈছে। 'বেলট' নহৈ তা হাত ডাঙা নিয়ম কৰা হৈছে। কিন্তু বেলতেৰে পঞ্চায়ত গঠিত হ'বলৈ অধিক সময় ল'ব আৰু বেলট ব্যৱস্থাত ৪০ লাখ টকা অসম চৰকাৰৰ খৰচ হ'ব। গতিকে অকল প্ৰথম কাৰণেহে এই হাত ডাঙা নিয়ম প্ৰবৰ্ত্তন কৰা হৈছে। বৰ্ত্তমান এই ৪০ লাখ টকা খৰচ নকৰি সেই ৪০ লাখ টকা গাৱলীয়া ৰাইজৰ আলি পদূলিত খৰচ কৰিলে বেচি কাম হ'ব। অকল প্ৰথম term টোৰ কাৰণেহে এই নিয়ম কৰা হৈছে। পিচত বেলটেহে হ'ব।

তেখেতে সকলে কৈছে যে *Ad-hoc* বিলাক দলীয়া ভিত্তিত কৰা হৈছে। মই উদাহৰণ দি কওঁ যে ছয় গাঁওৰ ভাইচ প্ৰেচিডেণ্ট জন চোচিয়েলিষ্ট পাৰ্টিৰ অন্যতম নেতা। আমাৰ Praja Socilist Party আৰু কমিউনিষ্ট পাৰ্টিৰ কিছুমান সদস্যকো আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ প্ৰেচিডেণ্ট কৰা হৈছে। (voice—উদাহৰণ দিয়ক... ..)

তেন্তে মই কও যে কমিউনিষ্ট বন্ধু শ্ৰীনীলমণি বৰঠাকুৰো প্ৰেচিডেণ্ট। এনেধৰণৰ আৰু উদাহৰণ আছে। বিহওক এইটো মাত্ৰ ৪১৬ মাহৰ কাৰণেহে। ইয়াত ইমান আপত্তিৰ কি কাৰণ থাকিব পাৰে বন নোৱাৰে।

শ্ৰীবীৰেন্দ্ৰ দাস ডাঙৰীয়াই কৈছে যে ৰাজ্যিক ভাষা অসমীয়া হ'ব লাগে। আৰু ৰাজধানীখন গুৱাহাটীলৈ নিব লাগে। ব্যক্তিগত ভাবে ময়ো বৰ সুখ পাম। আনহাতে চাবলগিব যে ৰাজ্যিক ভাষা অসমীয়া এই মাত্ৰকে কৰাত কাৰণৰ আপত্তি আছে নে নাই। সাধাৰণস্বৰূপে সকলোৰে মতামত লৈহে চৰকাৰে কৰিব পাৰে। কিন্তু দাস ডাঙৰীয়াই এহাতে অসমীয়া ৰাজ্যিক ভাষা হ'ব লাগে বুলি সমৰ্পণ কৰে আৰু আন হাতে তেখেতে সকলক অসমীয়াৰ পৰিবৰ্ত্তে স্কুল বিলাকত বৰো ভাষা দিব লাগে বুলি বিৰোধীতাও কৰিলে। বিহওক জনমতৰ ভিত্তিত অসমীয়া ৰাজ্যিক ভাষা কৰিলে ময়েই প্ৰথমতে সমৰ্পণ কৰিম।

০৫/০২/৬০ ২৭/২/৬০

তাৰপিচত আমাৰ ৰাজধানী গুৱাহাটীলৈ নিয়াতো মোৰ কোনো আপত্তি নাই। কিন্তু প্ৰথমতে এটা কথা চাব লাগিব যে গুৱাহাটীলৈ নিলেও খাচীয়া ভাইসকলৰ আৰ্থিক অৱস্থা বাবে অক্ষুণ্ণ থাকে তাৰ ব্যৱস্থা আগতেই কৰি তাৰ পিচতহে সেই ব্যৱস্থা কৰিবলৈ চৰকাৰে হাতত লোৱা উচিত হ'ব।

আমাৰ শ্ৰীতৰুণ সেন ডেকা ডাঙৰীয়াই বানপানীত ক্ষতিগ্ৰষ্ট হোৱা লোকৰ সহায় কৰাৰ কোনো কথাই ৰাজ্যপালৰ ভাষণত উল্লেখ নাই বুলি কৈছে; কিন্তু তেখেত ভাষণৰ ৭ পৃষ্ঠাত চালে দেখিব তাত তেখেতে বিশেষ ভাবে উল্লেখ কৰি গৈছে।

"Flood control schemes costing Rs.595 lakhs were taken up for execution during the Second Five Plan, whereas the Government of India made an allocation of Rs.529 lakhs. As such, the Government is already committed to an excess expenditure of Rs.66 lakhs on flood control schemes which have either been completed or in progress".

ইয়াৰ পৰাই বুজা যায় যে, উত্তৰ কামৰূপৰ বিষয়ে ইয়াত বিশেষ উল্লেখ আছে।

Mr. DEPUTY SPEAKER: If the hon. Members wants to continue, he may take up tomorrow again.

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 10 A. M. on Tuesday, the 1st March, 1960.

R. N. BARUA,
Secretary, Assam Legislative Assembly.

